TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 10 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi – Bendrosios paieškos ir specializuotos prekių paieškos internete rinkos – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 102 straipsnio ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 54 straipsnio pažeidimas – Piktnaudžiavimas sverto poveikiu – Konkurencija kokybiniais pranašumais arba antikonkurenciniai veiksmai – Dominuojančios įmonės teikiama pirmenybė jos pačios specializuotos paieškos paslaugos rezultatų pateikimui – Galimas antikonkurencinis poveikis – Piktnaudžiavimo ir poveikio priežastinis ryšys – Įrodinėjimo pareiga – Priešingos padėties scenarijus – Pajėgumas išstumti konkurentus – Tokio pat produktyvaus konkurento kriterijus“

Byloje C-48/22 P

dėl 2022 m. sausio 20 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Google LLC, įsteigta Mauntin Vju (Jungtinės Valstijos),

Alphabet Inc., įsteigta Mauntin Vju,

atstovaujamos *avocate* A. Bray, *Rechtsanwalt* T. Graf, *barristers* D. Gregory, H. Mostyn, KC M. Pickford, *advocaat* R. Snelders ir *avocat* C. Thomas,

apeliantės,

palaikomos

Computer & Communications Industry Association, įsteigtos Vašingtone (Jungtinės Valstijos), atstovaujamos *advocaat* J. Killick, *dikigoros* A. Komninos ir *abogado* A. Lamadrid de Pablo,

įstojusios į bylą šalies pirmojoje instancijoje,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai F. Castillo de la Torre, A. Dawes, N. Khan, H. Leupold ir C. Urraca Caviedes,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomai:

PriceRunner International AB, įsteigtos Stokholme (Švedija), iš pradžių atstovaujamos *advokater* M. Jonson, K. Ljungström, F. Norburg, P. Scherp ir H. Selander, vėliau *advokater* K. Ljungström, F. Norburg, P. Scherp ir H. Selander,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

Vokietijos Federacinės Respublikos,

ELPA priežiūros institucijos, iš pradžių atstovaujamos C. Simpson, M. Sánchez Rydelski ir M.-M. Joséphidès, vėliau C. Simpson, M. Sánchez Rydelski, I. O. Vilhjálmsdóttir ir M.-M. Joséphidès,

Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), įsteigto Briuselyje (Belgija), atstovaujamo *avvocata* A. Fratini,

Infederation Ltd, įsteigtos Crowthorne (Jungtinė Karalystė), iš pradžių atstovaujamos *solicitors* S. Gartagani, K. Gwilliam, L. Hannah ir KC A. Howard, vėliau *solicitors* S. Gartagani, K. Gwilliam, L. Hannah, KC A. Howard ir *advocaat* T. Vinje,

Kelkoo SAS, įsteigtos Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujamos *solicitor* W. Leslie ir *Rechtsanwalt* B. Meyring,

Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV, įsteigtos Berlyne (Vokietija),

Ladenzeile GmbH, anksčiau – *Visual Meta GmbH*, įsteigtos Berlyne,

BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, anksčiau – *Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV*, įsteigtos Berlyne,

atstovaujamų *Rechtsanwälte* T. Höppner ir P. Westerhoff,

Twenga SA, įsteigtos Paryžiuje, atstovaujamos *avocats* L. Godfroid, M. Gouraud ir S. Hautbourg,

įstojusių į bylą šalių pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai A. Arabadjiev, E. Regan, F. Biltgen ir O. Spineanu-Matei (pranešėja), teisėjai P. G. Xuereb, L. S. Rossi, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele ir J. Passer,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorius M. Longar, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2023 m. rugsėjo 19 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2024 m. sausio 11 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniame skunde *Google LLC* ir *Alphabet Inc.* prašo panaikinti 2021 m. lapkričio 10 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Google ir Alphabet / Komisija (Google Shopping)* (T-612/17, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2021:763), kuriuo tas teismas panaikino 2017 m. birželio 27 d. Komisijos sprendimo C(2017) 4444 *final* dėl procedūros pagal SESV 102 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį (byla AT.39740 – *Google* paieškos sistema (*Shopping*)) 1 straipsnį tik tiek, kiek jame Komisija konstatavo, kad *Google* ir *Alphabet* pažeidė šias nuostatas trylikoje nacionalinių bendrosios paieškos rinkų Europos ekonominėje erdvėje (EEE) dėl tose rinkose daromo antikonkurencinio poveikio, o likusią jų ieškinio dalį atmetė.

I. Ginčo aplinkybės

2 Bylos aplinkybes, pateiktas skundžiamo sprendimo 1–78 punktuose, galima apibendrinti, kaip išdėstyta toliau.

A. Kontekstas

3 *Google* yra JAV bendrovė, kurios specializacija – su interneto naudojimu susijusios prekės ir paslaugos. Ji daugiausia žinoma dėl savo paieškos sistemos, kuri leidžia internautams (toliau pagal kontekstą taip pat vadinami interneto „naudotojais“ arba „vartotojais“) pasitelkus jų naudojamą naršyklę ir hiperteksto saitus rasti ir pasiekti jų poreikius atitinkančias interneto svetaines. Nuo 2015 m. spalio 2 d. *Google* yra bendrovei *Alphabet* visiškai priklausanti patronuojamoji bendrovė.

4 *Google* paieškos sistema leidžia gauti paieškos rezultatus, pateikiamus interneto naudotojų ekranuose matomuose tinklalapiuose. Ši paieškos sistema atrenka tokius rezultatus pagal bendruosius kriterijus, o interneto svetainės, į kurias daroma nuoroda šiuose rezultatuose, nemoka *Google* už jų rodymą (toliau – bendrosios paieškos rezultatai), arba tai daro pagal specifinę konkrečiai atliekamos paieškos rūšies logiką (toliau – specialiosios paieškos rezultatai). Tam tikrais atvejais specialiosios paieškos rezultatai gali būti rodomi internautui neatliekant jokio konkretaus veiksmo su bendrosios paieškos rezultatais tame pačiame tinklalapyje (toliau – bendrųjų rezultatų tinklalapis (-iai)“); arba rodomi vieni tik po to, kai internautas pateikia užklausą *Google* specialiosios paieškos sistemos tinklalapyje ar lai aktyvuoja tam tikrose *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių vietose esančias nuorodas. *Google* sukūrė įvairių specialiosios paieškos paslaugų, pavyzdžiui, taikomų žinioms, informacijai ir vietos komerciniams pasiūlymams, kelionėms lėktuvu arba prekėms pirkti. Šioje byloje nagrinėjama būtent pastaroji kategorija.

5 Specialiosios paieškos paslaugos, skirtos prekėms pirkti (toliau – prekių palyginimo paslaugos), teikiamos neparduodant prekių, tačiau teikiant šias paslaugas lyginami ir atrenkami ieškomą prekę siūlančių internetu prekiaujančių pardavėjų pasiūlymai. Kaip ir bendrosios paieškos rezultatai, specialiosios paieškos rezultatai kartais gali būti kvalifikuojami kaip „natūralūs“, t. y. jie nėra apmokami interneto svetainių, į kurias šiuose rezultatuose daromos nuorodos, net jei tai yra prekeivių interneto svetainės. Šių natūralių rezultatų pateikimo tvarka rezultatų tinklalapiuose taip pat nėra apmokama.

6 *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, kaip ir kitų paieškos sistemų rezultatų tinklalapiuose, taip pat rodomi rezultatai, paprastai vadinami „skelbimais“, už kuriuos, atvirkščiai, interneto svetainės, į kurias šiuose rezultatuose daromos nuorodos, sumoka. Šie rezultatai taip pat susiję su internauto atlikta paieška ir išskiriami iš natūralių bendrosios arba specialiosios paieškos rezultatų, pavyzdžiui, žodžiais „skelbimas“ arba „remiama“.

7 *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapiuose gali būti arba yra rodomi visų šio sprendimo 4–6 punktuose nurodytų rūšių rezultatai.

8 Kitos paieškos sistemos nei *Google* siūlo arba yra siūliusios bendrosios ir specialiosios paieškos paslaugas. Be to, yra ir specifinių paieškos sistemų, skirtų prekėms palyginti.

9 Prekių palyginimo paslaugą internautams *Google* pradėjo teikti JAV nuo 2002 m. pabaigos, o vėliau, maždaug po dvejų metų, – palaipsniui tam tikrose Europos šalyse. Prekių palyginimo rezultatai (toliau – prekių rezultatai) iš pradžių buvo pateikiami naudojant specialiosios paieškos tinklalapį *Froogle*, kuris buvo atskiras nuo paieškos sistemos bendrosios paieškos tinklalapio, o vėliau, Jungtinėse Amerikos Valstijose nuo 2003 m., o kai kuriose Europos šalyse nuo 2005 m. – naudojant ir paieškos sistemos bendrosios paieškos tinklalapį. Pastaruoju atveju prekių rezultatai buvo rodomi sugrupuoti bendrųjų rezultatų tinklalapyje, vadinamajame *Product OneBox* (toliau – *Product OneBox*), žemiau tinklalapio viršuje arba šone esančių skelbimų arba lygiagrečiai su jais ir virš bendrosios paieškos rezultatų.

10 *Google* teigė, kad nuo 2007 m. pakeitė prekių rezultatų pateikimo būdą. Konkrečiai kalbant, ji vietoj pavadinimo *Froogle* savo prekių palyginimo specialiosios paieškos ir rezultatų tinklalapiuose ėmė naudoti pavadinimą *Product Search*.

11 Kalbant apie prekių rezultatus, rodomus bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, pažymėtina, viena vertus, kad *Google* papildė *Product OneBox*, kuris vėliau buvo pervadintas į *Product Universal* (toliau – *Product Universal*), turinį, pridėdama nuotraukas. *Google* taip pat diversifikavo galimas spustelėjimo ant rodomos rezultato nuorodos baigtis: nelygu atvejis, internautai, kaip ir anksčiau, buvo tiesiogiai nukreipiami į atitinkamą ieškomos prekės pardavėjo interneto svetainės tinklalapį arba į specializuotą *Product Search* rezultatų tinklalapį, kuriame buvo galima rasti daugiau tos pačios prekės pasiūlymų. Kita vertus, *Google* įdiegė vadinamąjį *Universal Search* mechanizmą, kuris, identifikavus prekės pirkimo paiešką, leido bendrųjų rezultatų tinklalapyje pagal hierarchiją išrūšiuoti į *Product Onebox*, o vėliau – į *Product Universal* įtrauktas prekes, palyginti su bendrosios paieškos rezultatais.

12 Kalbant apie mokamus prekių rezultatus, rodomus *Google* rezultatų tinklalapiuose, pažymėtina, kad nuo 2010 m. rugsėjo mėn. vietoj iki tol rodytų skelbimų, kuriuos sudarė tik tekstas (toliau – tekstiniai skelbimai), *Google* Europoje pradėjo naudoti raiškųjį formatą. Nuo 2011 m. lapkričio mėn. Europoje *Google* papildė šį mechanizmą tiesioginiu kelių reklamos užsakovų skelbimų grupių rodymu bendrųjų rezultatų tinklalapyje kartu su nuotraukomis ir kainomis (toliau – prekių skelbimai), ir šie skelbimai buvo rodomi rezultatų tinklalapio dešinėje pusėje arba viršuje.

13 2013 m. *Google* Europoje nutraukė *Product Universal* ir išplėstinių tekstinių skelbimų rodymą bendrųjų rezultatų tinklalapiuose. Taigi nuo to laiko tuose tinklalapiuose buvo rodomi tik sugrupuoti prekių skelbimai, pervadinti į „Shopping Commercial Units“ arba „Shopping Units“ (toliau – *Shopping Units*), tekstiniai skelbimai ir bendrosios paieškos rezultatai. Todėl internautas, spustelėjęs ant *Shopping Unit* esančio skelbimo, buvo visada nukreipiamas į

reklamos užsakovo prekybos interneto svetainę. Iš bendrųjų rezultatų tinklalapio patekti į *Google* specialiosios paieškos ir prekių palyginimo rezultatų tinklalapį su daugiau skelbimų jis galėjo tik spustelėjęs konkrečią nuorodą virš *Shopping Unit* arba bendrajame naršymo meniu pateiktą nuorodą (skiltis „Shopping“). Tuo pat metu, kai *Google* pašalino *Product Universal* iš bendrųjų rezultatų tinklalapio, ji taip pat nustojo rodyti natūralius prekių rezultatus specializuotame *Product Search* rezultatų tinklalapyje, virtusiame tik skelbimų tinklalapiu, pavadintu *Google Shopping*.

B. Administracinė procedūra

14 2010 m. lapkričio 30 d. Komisija, remdamasi 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101 ir 102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) 2 straipsnio 1 dalimi, pradėjo procedūrą prieš *Google*.

15 2013 m. kovo 13 d. Komisija, remdamasi 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 9 straipsniu, parengė išankstinį vertinimą dėl galimo *Google* įsipareigojimų, kurie atlieptų susirūpinimą Komisijai keliančius klausimus, priėmimo.

16 2014 m. rugsėjo 4 d. Komisija pranešė *Google*, kad negali priimti sprendimo dėl įsipareigojimų priėmimo pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnį.

17 2015 m. balandžio 15 d. Komisija grįžo prie Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio 1 dalyje numatytos pažeidimo konstatavimo procedūros ir priėmė *Google* skirtą pranešimą apie priekaištus; jame padarė preliminarią išvadą, kad nagrinėjami veiksmai yra piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi, todėl jais pažeidžiamas SESV 102 straipsnis.

18 2016 m. liepos 14 d. Komisija prieš *Alphabet* pradėjo Reglamento (EB) Nr. 773/2004 2 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą ir priėmė *Google* ir *Alphabet* skirtą papildomą pranešimą apie priekaištus.

C. Ginčijamas sprendimas

19 2017 m. birželio 27 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

20 Pirma, Komisija nusprendė, kad, nustatant galimą *Google* dominuojančią padėtį, atitinkamos nacionalinio masto rinkos yra, viena vertus, bendrosios paieškos internete paslaugų rinka ir, kita vertus, prekių palyginimo internete paslaugų rinka.

21 Antra, Komisija konstatavo, kad nuo 2008 m. *Google* užima dominuojančią padėtį bendrosios paieškos rinkoje kiekvienoje EEE šalyje, išskyrus Čekiją, kur tokią padėtį ji užima tik nuo 2011 m. Kad galėtų tai konstatuoti, ji rėmėsi, be kita ko, tuo, kad *Google* priklauso įvairiuose tyrimuose nustatytos labai didelės ir pastovios rinkos dalys. Beje, ji pažymėjo, kad *Google* konkurentams priklauso mažos rinkos dalys, kad rinkoje yra kliūčių į ją patekti, ir tai, kad mažai internautų naudojasi keliomis bendrosios paieškos sistemomis. Ji pažymėjo, kad *Google* turi tvirtą reputaciją ir kad vieni nuo kitų nepriklausomi internautai nedaro kompensacinės pirkėjo įtakos.

22 Trečia, Komisija nusprendė, kad įvairiais laiko momentais, skaičiuojant dar nuo 2008 m. sausio mėn., *Google* piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi trylikoje nacionalinių bendrosios paieškos rinkų EEE, mažindama duomenų srautą iš savo bendrųjų rezultatų tinklalapių į konkurentų prekių palyginimo paslaugas ir didindama šį srautą savo pačios prekių palyginimo paslaugoms, o tai galėjo turėti arba, tikėtina, turėjo antikonkurencinį poveikį ne tik trylikoje atitinkamų nacionalinių specialiosios prekių palyginimo paieškos, bet ir tose trylikoje bendrosios paieškos rinkų. Paveiktos valstybės buvo Belgija, Čekija, Danija, Vokietija, Ispanija, Prancūzija, Italija, Nyderlandai, Austrija, Lenkija, Švedija, Jungtinė Karalystė ir Norvegija.

23 Šiuo klausimu, pirma, ginčijamo sprendimo 7.2 dalyje Komisija nurodė, kad šioje byloje konstatuotą piktnaudžiavimą sudarė palankesnis pačios *Google* teikiamos prekių palyginimo paslaugos išdėstymas ir rodymas jos bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, palyginti su konkurentų prekių palyginimo paslaugomis.

24 Konkrečiau kalbant, veiksmai, kuriuos Komisija nurodė kaip piktnaudžiavimo šaltinį, iš esmės buvo tokie, kad *Google* prekių palyginimo paslaugą savo bendrųjų rezultatų tinklalapiuose rodė akivaizdžiu ir patraukliu būdu specialiose „boxes“, netaikydama šiai savo paslaugai tikslinimo algoritmų, kuriuos ji naudojo bendrajai paieškai, tarp jų vadinamojo *Panda* algoritmo, nors kartu konkurentų prekių palyginimo paslaugos galėjo būti rodomos šiuose tinklalapiuose tik kaip bendrosios paieškos rezultatai (mėlynos spalvos nuorodos) ir niekada raiškiuoju formatu, kurie, rikiuojant bendruosius rezultatus, dėl šių „tikslinimo“ algoritmų būdavo nukeliami į blogesnę padėtį paieškos sistemoje. Komisija pabrėžė, kad kvestionuoja ne pačius *Google* pasirinktus skirtingus atrankos kriterijus, kurie buvo laikomi svarbos kriterijais, o tai, kad pačios *Google* prekių palyginimo paslaugai ir konkurentų prekių palyginimo paslaugoms nebuvo taikomi tie patys išdėstymo ir pateikimo kriterijai. Ji taip pat pažymėjo, kad ginčija ne patį specialiųjų prekių palyginimo rezultatų, kuriuos *Google* laikė svarbiais, išskyrimą, o tai, kad toks pats išskyrimas kartu nebuvo taikomas ir jos prekių palyginimo paslaugai, ir konkurentų prekių palyginimo paslaugoms.

25 Antra, ginčijamo sprendimo 7.2.2 dalyje Komisija išnagrinėjo prekių palyginimo paslaugoms tenkančio duomenų srauto dydį. Šiuo klausimu ji pažymėjo, kad duomenų srauto dydis daugeliu aspektų buvo svarbus prekių palyginimo paslaugos gebėjimui konkuruoti.

26 Trečia, ginčijamo sprendimo 7.2.3 dalyje Komisija nurodė, kad nagrinėjamais veiksmais buvo mažinamas duomenų srautas iš *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių į konkurentų prekių palyginimo paslaugas ir didinamas duomenų srautas iš šių tinklalapių į *Google* prekių palyginimo paslaugą. Šią išvadą ji grindė trimis argumentais. Iš pradžių remdamasi internautų elgsenos analize Komisija pažymėjo, kad bendrieji rezultatai lemia didelį duomenų srautą į interneto svetainę, kai tai yra pirmieji trys–penki bendrieji rezultatai pirmajame bendrųjų rezultatų tinklalapyje, o internautai nekreipia jokio dėmesio arba kreipia jo nedaug į paskesnius rezultatus, kurie dažnai nėra rodomi tiesiai ekrane. Toliau Komisija nurodė, kad dėl nagrinėjamų veiksmų duomenų srautas iš *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių reikšmingą laikotarpį mažėjo beveik visoms konkurentų teikiamoms prekių palyginimo paslaugoms kiekvienoje iš trylikos EEE šalių, kuriose šie veiksmai buvo įgyvendinami. Galiausiai Komisija konstatavo, kad dėl tų veiksmų padidėjo *Google* duomenų srautas į jos prekių palyginimo paslaugas.

27 Ketvirta, ginčijamo sprendimo 7.2.4 dalyje Komisija nurodė, kad dėl nagrinėjamų veiksmų nukreipiamas duomenų srautas sudarė didelę dalį duomenų srauto į konkurentų prekių palyginimo paslaugas ir kad jo nebuvo galima veiksmingai pakeisti kitais konkurentų prekių

palyginimo paslaugoms prieinamais duomenų srauto šaltiniais, t. y. būtent mobiliosiomis programėlėmis, tiesioginiu srautu, nukreipimais iš kitų partnerių interneto svetainių, socialinių tinklų ir kitų bendrosios paieškos sistemų.

28 Penkta, ginčijamo sprendimo 7.3 dalyje Komisija nurodė, kad nagrinėjami veiksmai turėjo potencialų antikonkurencinį poveikį trylikoje nacionalinių prekių palyginimo specialiosios paieškos rinkų ir šio sprendimo 22 punkte minėtose trylikoje nacionalinių bendrosios paieškos rinkų. Dėl prekių palyginimo specialiosios paieškos rinkų ji siekė įrodyti, kad nagrinėjami veiksmai galėjo priversti prekių palyginimo paslaugas teikiančius konkurentus nutraukti savo veiklą, kad jie galėjo turėti neigiamą poveikį inovacijoms ir kad todėl šie veiksmai galėjo sumažinti vartotojų galimybes gauti kokybiškiausias paslaugas. Taip būtų paveikta šių rinkų konkurencinė struktūra. Dėl bendrosios paieškos rinkų pažymėtina, kad nagrinėjamų veiksmų antikonkurencinis poveikis atsirado dėl to, kad papildomi ištekliai, gaunami dėl *Google* prekių palyginimo paslaugos iš jos bendrųjų rezultatų tinklalapių, leido šiai bendrovei sustiprinti savo bendrosios paieškos paslaugą.

29 Ginčijamo sprendimo 7.4 dalyje Komisija atmetė dėl šios analizės apeliančių pateiktus argumentus, kad naudoti teisiniai kriterijai buvo neteisingi. Ginčijamo sprendimo 7.5 dalyje ji taip pat atmetė pagrindimus, apeliančių pateiktus siekiant įrodyti, kad nagrinėjami veiksmai nereiškė piktnaudžiavimo, susijusius su tuo, kad jie buvo objektyviai būtini ar kad jų nulemti galimi konkurencijos ribojimai buvo kompensuojami padidėjusiu veiksmingumu, kuris buvo naudingas vartotojams.

30 Dėl šių priežasčių ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija pripažino, kad *Google* ir *Alphabet* nuo to laiko, kai ši bendrovė perėmė *Google*, pažeidė SESV 102 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį trylikoje šio sprendimo 22 punkte nurodytų valstybių, skaičiuojant nuo skirtingų datų, kai *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapyje buvo pradėti rodyti specialieji prekių rezultatai arba prekių skelbimai.

31 Komisija įpareigojo *Google*, be kita ko, nutraukti aptariamus veiksmus. Ji pažymėjo, kad nors *Google* gali įvykdyti šį įpareigojimą skirtingais būdais, turi būti laikomasi tam tikrų principų, nesvarbu, ar *Google* nuspręstų palikti *Shopping Units*, ar kitas prekių palyginimo paieškos rezultatų grupes savo bendrųjų rezultatų tinklalapiuose. Vienas iš šių principų iš esmės buvo nediskriminacinis *Google* prekių palyginimo paslaugos ir konkurentų prekių palyginimo paslaugų vertinimas. Galiausiai ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje Komisija skyrė *Google* 2 424 495 000 eurų baudą, iš kurių 523 518 000 eurų buvo skirta solidariai su *Alphabet*.

II. Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

32 2017 m. rugsėjo 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Google* ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, o jei šis reikalavimas nebūtų patenkintas, dėl skirtos baudos panaikinimo arba jos dydžio sumažinimo.

33 2018 m. gruodžio 17 d. Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininko nutartimi *Computer & Communication Industry Association* (toliau – CCIA) buvo leista įstoti į bylą palaikyti apeliančių reikalavimų. Tos pačios dienos nutartimis Vokietijos Federacinei Respublikai, ELPA priežiūros institucijai, *Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC)*, *Infederation Ltd* (toliau – *Foundem*), *Kelkoo SAS*, *Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV* (toliau – VDZ), *Ladenzeile*

GmbH, anksčiau – *Visual Meta GmbH*, *BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV*, anksčiau – *Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV* (toliau – BDZV) ir *Twenga SA* buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

34 2019 m. balandžio 11 d. Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininko nutartimi buvo duotas sutikimas užtikrinti ieškinio A.1 priedo konfidencialumą.

35 2019 m. liepos 10 d. sprendimu Bendrasis Teismas perdavė bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

36 Ieškiniui pagrįsti *Google* pateikė šešis pagrindus, juos išdėstė taip:

„Pirmasis ir antrasis pagrindai įrodo, jog [ginčijamame] sprendime klaidingai konstatuota, kad *Google* teikia pranašumą savo prekių palyginimo paslaugai, rodydama *Product Universals* ir *Shopping Units*. Trečiajame pagrinde paaiškinta, kad [ginčijamame] sprendime padaryta klaida konstatuojant, jog *Product Universals* ir *Shopping Units* išdėstymu ir rodymu buvo nukreipiamas *Google* paieškos duomenų srautas. Ketvirtajame pagrinde įrod[inėjama], kad [ginčijamame] sprendime nepagrįstai spekuliuojama dėl antikonkurencinio poveikio. Penktajame ieškinio pagrinde įrod[inėjama], kad kokybės pagerinimas, priskiriamas konkurencijai kokybiniais pranašumais, [ginčijamame] sprendime klaidingai kvalifikuojamas kaip piktnaudžiavimas. Šeštajame pagrinde įrod[inėjama], kodėl motyvai, kuriais remiantis [ginčijamame] sprendime paskirta bauda, yra nepagrįsti.“

37 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas iš esmės atmetė ieškinį ir patvirtino Komisijos analizę, kiek tai susiję su prekių palyginimo specialiosios paieškos rinka.

38 Iš pradžių Bendrasis Teismas pažymėjo, kad *Google* neneigia užimanti dominuojančią padėtį trylikoje nacionalinių bendrosios paieškos rinkų, atitinkančių valstybes, kuriose, kaip nusprendė Komisija, *Google* piktnaudžiavo šia padėtimi. Jis pažymėjo, kad visos toliau pateiktos analizės grindžiamos būtent šia aplinkybe.

39 Pirma, Bendrasis Teismas išnagrinėjo penktąjį pagrindą ir pirmojo pagrindo pirmą dalį, susijusius su tuo, kad nagrinėjami veiksmai atitinka konkurenciją kokybiniais pranašumais. Iš pradžių jis atmetė apeliančių argumentą, kad tie veiksmai yra kokybės pagerinimas, priskiriamas konkurencijai kokybiniais pranašumais, ir negali būti laikomi piktnaudžiavimu. Paskui jis atmetė apeliančių argumentus, kad Komisija reikalavo, kad *Google* suteiktų konkurentų prekių palyginimo paslaugoms prieigą prie savo pagerintų paslaugų, nesilaikydama 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendime *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) nustatytų sąlygų. Galiausiai jis atmetė apeliančių argumentus, kad faktines aplinkybes Komisija nurodė klaidingai, nes *Google* ėmė rodyti prekių rezultatų grupes tam, kad pagerintų savo paslaugos kokybę, o ne tam, kad nukreiptų duomenų srautą į savo pačios prekių palyginimo paslaugą.

40 Antra, Bendrasis Teismas išnagrinėjo pirmojo pagrindo antrą dalį ir antrojo pagrindo pirmą, antrą ir iš dalies trečią dalis, susijusias su nagrinėjamų veiksmų nediskriminuojamuoju pobūdžiu. Šiuo atveju jis atmetė apeliančių priekaištus dėl to, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog *Google* teikia pranašumą savo prekių palyginimo paslaugai, rodydama *Product Universals* ir *Shopping Units*, taip pat priekaištus, susijusius su tuo, kad konkurentų prekių palyginimo paslaugos jau buvo įtrauktos į *Shopping Units*, todėl nebuvo galima daryti išvados dėl teikiamo pranašumo.

41 Trečia, Bendrasis Teismas išnagrinėjo trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus, susijusius su tuo, kad nagrinėjami veiksmai neturėjo antikonkurencinio poveikio. Iš pradžių jis atmetė apeliančių argumentus, kad Komisija neįrodė, jog nagrinėjami veiksmai lėmė, viena vertus, duomenų srauto iš *Google* bendrosios paieškos tinklalapių į konkurentų prekių palyginimo paslaugas sumažėjimą ir, kita vertus, duomenų srauto iš *Google* bendrosios paieškos tinklalapių į jos prekių palyginimo paslaugas padidėjimą. Paskui jis nusprendė, kad apeliančių argumentai, jog Komisija spekuliavo nagrinėjamų veiksmų antikonkurenciniu poveikiu, turi būti atmesti tiek, kiek tai susiję su prekių palyginimo paslaugų rinkomis, ir jiems turi būti pritarta tiek, kiek tai susiję su nacionalinėmis bendrosios paieškos rinkomis. Paskui jis atmetė apeliančių argumentus, kad nagrinėjamų veiksmų poveikio analizėje nebuvo atsižvelgta į prekybos platformų vaidmenį. Galiausiai jis atmetė apeliančių argumentus, kad Komisija neįrodė nagrinėjamų veiksmų antikonkurencinio poveikio nacionalinėse prekių palyginimo paslaugų rinkose.

42 Ketvirta, Bendrasis Teismas atmetė pirmojo pagrindo trečią dalį ir iš dalies antrojo pagrindo trečią dalį, susijusias su objektyvaus *Product Universals* ir *Shopping Units* rodymo pateisinimo egzistavimu.

43 Vis dėlto dėl nacionalinių bendrosios paieškos rinkų Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija rėmėsi pernelyg netiksliais argumentais, kad pagrįstų bent potencialaus antikonkurencinio poveikio egzistavimą, taigi apeliančių ketvirtojo pagrindo pirmai daliai, susijusiai su visiškai spekuliatyviu nagrinėjamų veiksmų antikonkurencinio poveikio analizės pobūdžiu, buvo pritarta, kiek tai susiję su tomis rinkomis.

44 Taigi Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą tik tiek, kiek Komisija jame konstatavo *Google* ir *Alphabet* padarytą SESV 102 straipsnio ir EEE susitarimo 54 straipsnio pažeidimą trylikoje nacionalinių bendrosios paieškos rinkų EEE dėl tose rinkose daromo antikonkurencinio poveikio, o likusią jų ieškinio dalį atmetė. Pasinaudojęs turima neribota diskrecija, Bendrasis Teismas paliko nepakeistą Komisijos apeliantėms skirtą baudą.

III. Procesas Teisingumo Teisme

45 2022 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi *Google ir Alphabet / Komisija* (C-48/22 P, EU:C:2022:207) CCIA, Vokietijos Federacinės Respublikos, ELPA priežiūros institucijos, BEUC, *Foundem*, *Kelkoo*, VDZ, *Ladenzeile*, BDZV ir *Twenga*, įstojusių į bylą pirmojoje instancijoje šalių, atžvilgiu buvo užtikrintas 2022 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai apeliančių pateikto apeliacinio skundo 2 priedo konfidencialumas ir tik ši nekonfidenciali to priedo versija turėjo būti įteikta įstojusioms į bylą šalims.

46 2022 m. rugsėjo 1 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi *Google ir Alphabet / Komisija* (C-48/22 P, EU:C:2022:667) *PriceRunner International AB* (toliau – *PriceRunner*) buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Toje nutartyje *PriceRunner* atžvilgiu taip pat buvo užtikrintas apeliacinio skundo 2 priedo konfidencialumas.

47 2022 m. rugsėjo 1 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi *Google ir Alphabet / Komisija* (C-48/22 P, EU:C:2022:668) *FairSearch AISBL* prašymas įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų buvo atmestas.

IV. Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

48 Apeliaciniame skunde apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamą sprendimą arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesus pirmojoje ir apeliacinėje instancijose, ir

– priteisti iš *PriceRunner* padengti su jos įstojimu į bylą susijusias bylinėjimosi išlaidas.

49 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

50 *PriceRunner* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliančių jos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

51 CCIA Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo patvirtintas ginčijamas sprendimas,

– panaikinti visą ginčijamą sprendimą arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir

– priteisti iš Komisijos jos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

52 ELPA priežiūros institucija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

53 BEUC Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas, patirtas dėl šio apeliacinio skundo.

54 *Foundem* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą kaip akivaizdžiai nepriimtiną arba kaip visiškai nepagrįstą ir

– priteisti iš apeliančių jos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

55 *Kelkoo* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtiną tiek, kiek jis pateiktas dėl Bendrojo Teismo išvadų, susijusių su faktų nustatymu, o likusią jo dalį – kaip nepagrįstą ir

– priteisti iš apeliančių jos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

56 VDZ, *Ladenzeile* ir BDZV Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti visą apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas, įskaitant jų patirtąsias.

57 *Twenga* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliančių nurodytus pagrindus,

– patvirtinti skundžiamą sprendimą,

– patvirtinti ginčijamą sprendimą ir

– priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

58 Per 2023 m. rugsėjo 19 d. teismo posėdį apeliantės, atsakydamos į Teisingumo Teismo pateiktą klausimą, pažymėjo, kad prašo panaikinti skundžiamą sprendimą tik tiek, kiek Bendrasis Teismas atmetė jų ieškinius pirmojoje instancijoje, ir tai buvo pažymėta teismo posėdžio protokole. Taigi apeliantės atsiėmė apeliacinį skundą tiek, kiek jis buvo susijęs su skundžiamo sprendimo dalimi, kuria Bendrasis Teismas tenkino jų ieškinio reikalavimą.

V. Dėl apeliacinio skundo

59 Apeliacinį skundą apeliantės grindžia keturiais pagrindais. Pirmasis pagrindas pateiktas dėl teisės klaidos, kurią Bendrasis Teismas padarė patvirtinęs ginčijamą sprendimą, nors jis neatitiko reikiamo teisinio kriterijaus siekiant konstatuoti, kad yra pareiga suteikti prieigą prie kainų palyginimo paslaugų. Antrasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė patvirtinęs ginčijamą sprendimą, nors jame nenustatyta veiksmų, kuriais buvo nukrypta nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais. Trečiasis pagrindas pateiktas dėl Bendrojo Teismo padarytų klaidų jam nagrinėjant priežastinį ryšį tarp įtariamo piktnaudžiavimo ir galimo poveikio. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas Bendrojo Teismo klaida, kurią jis padarė nusprendęs, kad Komisija neprivalo nagrinėti, ar veiksmais buvo įmanoma iš rinkos išstumti tokius pat produktyvius konkurentus.

A. Dėl priimtinumo

60 *Foundem* teigia, kad apeliacinis skundas turi būti atmestas kaip akivaizdžiai nepriimtinas. Ji iš esmės tvirtina, kad apeliantės, atvirai neskųsdamos skundžiamame sprendime nustatytų faktinių aplinkybių, siekia jas pakeisti sava tų faktinių aplinkybių versija, kuri yra priešinga Bendrojo

Teismo konstatavimams. Toks klaidingas ir iškraipytas faktinių aplinkybių pateikimas padarytų neigiamą įtaką visiems keturiems apeliacinio skundo pagrindams, nes jiems pagrįsti pateikti teisiniai argumentai būtų grindžiami netiksliais faktais.

61 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas gali būti teikiamas tik teisės klausimais. Tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją konstatuoti ir vertinti reikšmingas faktines aplinkybes ir įrodymus. Faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo iškreipti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (2023 m. sausio 12 d. Sprendimo *Lietuvos geležinkeliai / Komisija*, C-42/21 P, EU:C:2023:12, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

62 Todėl, viena vertus, aplinkybė, kad apeliaciniame skunde išplėtotus teisinius argumentus apeliantės grindžia skundžiamame sprendime įrodytų faktinių aplinkybių iškraipytu pateikimu, turi būti vertinama nagrinėjant to skundo pagrįstumą. Kita vertus, skundžiamame sprendime įrodytų faktinių aplinkybių klaidingo pateikimo kritika, nors tų faktinių aplinkybių tikrumas neneigiamas, negali lemti apeliacinio skundo nepriimtinumo, net jei ta kritika būtų pagrįsta.

63 Beje, nagrinėjamu atveju kiekviename iš apeliacinio skundo pagrindų pakankamai tiksliai nurodyti kritikuojami skundžiamo sprendimo punktai ir išdėstyti motyvai, dėl kurių tuose punktuose, apeliančių nuomone, yra teisės klaidų, todėl Teisingumo Teismas gali atlikti teisėtumo kontrolę.

64 Remiantis išdėstytais argumentais matyti, kad šis apeliacinis skundas yra priimtinas.

B. Dėl esmės

1. Dėl pirmojo pagrindo

a) Šalių argumentai

65 Dėstydamos pirmąjį pagrindą, kurį sudaro dvi dalys, apeliantės, palaikomos CCIA, priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis patvirtino ginčijamą sprendimą, nors Komisija neįrodė, kad jurisprudencijoje nustatytos ir skundžiamo sprendimo 213, 215 ir 216 punktuose primintos sąlygos, reikalingos siekiant įrodyti pareigą suteikti galimybę naudotis, yra tenkinamos.

66 Šiuo klausimu apeliantės teigia, kad *Google* iš esmės buvo priekaištaujama dėl to, kad konkurentų prekių palyginimo paslaugoms nesuteikė prieigos prie specialių „boxes“, akivaizdžiai išdėstytų rezultatų tinklalapiuose, kurios turi raiškiojo rodymo funkcijas ir negalėjo būti nustumtos į blogesnę padėtį naudojantis tokiais algoritmais, kaip *Panda*.

67 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad skundžiamo sprendimo 224–228 punktuose ginčijamame sprendime Komisijos pateiktą vertinimą neteisėtai pakeitė savuoju, kuriuo remiantis reikiamos sąlygos siekiant įrodyti pareigą suteikti galimybę naudotis yra tenkinamos. Bendrasis Teismas tvirtino, kad *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapis turi esminiam ištekliui būdingų savybių (224 punktas), kad Komisija nusprendė, jog *Google* duomenų srautas yra neišvengiamai būtinas konkurentų prekių palyginimo paslaugoms (227 punktas) ir kad ši institucija konstatavo, jog kyla visų konkurentų pašalinimo rizika

(228 punktas). Tačiau ginčijamame sprendime tokie konstatavimai nesuformuluoti, kaip Bendrasis Teismas, beje, pats patvirtino skundžiamo sprendimo 223 punkte, nurodęs, kad Komisija nesirėmė pareigos suteikti prieigą kriterijais.

68 Pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 229–249 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad nustatydama, ar egzistuoja įtariamas piktnaudžiavimas, Komisija neprivalo taikyti 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) 41 punkte nustatyto kriterijaus.

69 Šiuo klausimu apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 220, 229 ir 287 punktuose įtariamą piktnaudžiavimą Bendrasis Teismas iš esmės įvardijo kaip aplinkybę, kad *Google* nesilaikė pareigos suteikti prieigą. Vis dėlto to sprendimo 229 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijami veiksmai savo sudedamaisiais elementais skiriasi nuo atsisakymo suteikti galimybę naudotis, nagrinėto byloje, kurioje priimtas 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimas *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569).

70 Dėstydamos pirmąjį priekaištą apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad skundžiamo sprendimo 237–240 punktuose nusprendė, jog ši byla turi būti atskirta nuo bylos dėl atsisakymo suteikti galimybę naudotis, nes ji susijusi su „skirtingu požiūriu“. Tačiau byla dėl atsisakymo suteikti galimybę naudotis yra tik viena konkreti bylų dėl skirtingo požiūrio rūšis, nes suinteresuotajai įmonei toks požiūris reiškia, kad dalį turto ji pasilieka naudoti pati ir atsisako suteikti galimybę konkurentams juo naudotis.

71 Pasak apeliančių, šiuo atveju kilusi problema buvo ta, kad buvo sukurtas iš „boxes“ sudarytas išteklius, prie kurio konkuruojantys prekių palyginimo paslaugų teikėjai neturėjo prieigos, ir tas išteklius dėl jo išdėstymo, savybių ir nenukėlimo į blogesnę padėtį paieškos sistemoje buvo patrauklesnis už išteklių, prie kurio tiems prekių palyginimo paslaugų teikėjams iš tiesų buvo pasiūlyta „prieiga“, remiantis skundžiamo sprendimo 219 ir 243 punktuose Bendrojo Teismo vartojamais terminais, t. y. už bendrųjų rezultatų pateikimą. Įtariamo piktnaudžiavimo apibūdinimas kaip įvairių veiksmų derinio, t. y. *Google* prekių palyginimo rezultatų rodymas akivaizdžiuose „boxes“ ir konkuruojančių prekių palyginimo rezultatų rodymas bendruosiuose rezultatuose, kurie gali būti nukelti į blogesnę padėtį paieškos sistemoje, yra tik kitas būdas išreikšti tai, kad *Google* taikė skirtingą požiūrį į savo ir konkurentų prekių palyginimo rezultatus, nes pastariesiems nesuteikė prieigos prie „boxes“. Todėl, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 232 punkte tvirtino Bendrasis Teismas, aptariamas skirtingas požiūris nėra „lydimasis veiksmas“, kuris skiriasi nuo prieigos.

72 Dėstydamos antrąjį priekaištą apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 177, 219 ir 243 punktuose Bendrasis Teismas neteisėtai ir klaidingai ginčijamą sprendimą aprašė kaip susijusį su *Google* bendrosios paieškos paslaugų teikimo sąlygomis suteikiant prieigą prie bendrųjų rezultatų tinklalapių, o ne kaip su pareiga suteikti prieigą prie kito ištekliaus.

73 Pirma, Bendrasis Teismas „perrašė“ ginčijamą sprendimą ir skundžiamo sprendimo 219 punkte konstatavo, kad, „priešingai, nei teigia Komisija, šioje byloje nagrinėjamos būtent *Google* bendrosios paieškos paslaugos teikimo sąlygos, suteikiant <…> prieigą prie bendrųjų rezultatų tinklalapių“, nors ginčijamame sprendime tokio konstatavimo nėra.

74 Antra, šią bylą aprašydamas kaip susijusią su tiekimo sąlygomis, Bendrasis Teismas pateikė klaidingą jos teisinį kvalifikavimą. Iš tikrųjų ši byla nesusijusi su tiekimo sąlygomis, t. y. su komercinėmis sąlygomis, kurias įmonė, nusprendusi suteikti prieigą kitai įmonei, vėliau taiko

savo prekėms arba teikiamoms paslaugoms. Be to, aptariama infrastruktūra nėra visas *Google* bendrosios paieškos rezultatų tinklalapis. Atvirkščiai, remiantis ginčijamu sprendimu galima teigti, kad „boxes“ yra atskiras išteklius su savo technine infrastruktūra ir kad *Google* priekaištaujama dėl to, kad konkuruojančioms prekių palyginimo paslaugoms ji nesuteikė prieigos prie tų „boxes“. Tai, kad konkuruojančioms prekių palyginimo paslaugoms *Google* suteikė prieigą prie bendrųjų rezultatų, nieko nekeičia. Todėl, kaip ir visose bylose dėl pareigos suteikti prieigą, šiuo atveju nagrinėjamas klausimas susijęs su įmonės teise pasirinkti, kas turi prieigą prie konkretaus ištekliaus. Tokiomis sąlygomis skundžiamo sprendimo 234–236 ir 239 punktuose daroma nuoroda į jurisprudenciją dėl maržų mažinimo yra nereikšminga.

75 Dėstydamos trečiąjį priekaištą apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 232 ir 233 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai atmetė pareigos suteikti prieigą kriterijų dėl to, kad konkurentas nepateikė aiškaus prašymo suteikti prieigą, o dominuojančią padėtį užimanti įmonė – aiškaus atsisakymo ją suteikti. Pirma, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes jurisprudencijoje nereikalaujama, kad būtų pateiktas aiškus prašymas ir aiškus atsisakymas. Antra, Bendrojo Teismo formalus požiūris yra priešingas pareigos suteikti prieigą teisinei ir ekonominei logikai. Svarbu nustatyti, ar ši byla atitinka reikiamas teisines sąlygas, kad būtų galima nustatyti tokią pareigą, nes tai yra kišimasis į pagrindines laisves ir konkurencijos rinkos ekonomikoje išimtis. Atvirkščiai, aiškaus prašymo pateikimas ar nepateikimas neturi reikšmės. Trečia, Bendrojo Teismo argumentavimas nukrypsta nuo ginčijamo sprendimo, kuriame konstatuota, kad buvo pateiktas prašymas ir atsisakymas suteikti prieigą prie *Shopping Units*.

76 Dėstydamos ketvirtąjį priekaištą apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad skundžiamo sprendimo 240 punkte jis atmetė pareigos suteikti prieigą kriterijų dėl to, kad aptariamus veiksmus, t. y. skirtingą požiūrį, kurį *Google* taikė savo prekių palyginimo paslaugos rezultatams, palyginti su konkurentų prekių palyginimo paslaugos rezultatais, kvalifikavo kaip „aktyvius“. Tačiau ginčijamame sprendime prieštaraujama „pasyviam“ tokios pat prieigos nesuteikimui kitoms prekių palyginimo paslaugoms, kokia teikiama *Google* prekių palyginimo paslaugai. Pasak apeliančių, veiksmų kvalifikavimas kaip „aktyvių“ ar kaip „pasyvių“ neturi reikšmės atskiriant šią bylą nuo bylų dėl atsisakymo suteikti prieigą apskritai.

77 Dėstydamos penktąjį pagrindą apeliantės ginčija Bendrojo Teismo argumentus skundžiamo sprendimo 246 punkte, kuriame jis pareiškė, kad vertinant įtariamo piktnaudžiavimo pobūdį ginčijamame sprendime nustatytos korekcinės priemonės neturi reikšmės. Komisija nurodė tik dvi priemones piktnaudžiavimui nutraukti: *Google* gali arba sudaryti sutartis su konkuruojančiais prekių palyginimo paslaugų teikėjais ir suteikti jiems tokią pačią prieigą prie „boxes“, kokia suteikta jos prekių palyginimo paslaugai, arba panaikinti „boxes“ rodymą. Taigi ginčijamu sprendimu aiškiai siekta išspręsti problemą dėl to, kad *Google* nesutiko suteikti prieigos prie infrastruktūros, nors teisiškai privalėjo tai padaryti.

78 Komisija, *PriceRunner*, ELPA priežiūros institucija, BEUC, *Foundem*, *Kelkoo*, VDZ, *Ladenzeile*, BDZV ir *Twenga* ginčija apeliančių argumentus ir teigia, kad apeliacinio skundo pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nereikšmingas arba nepagrįstas. Konkrečiai kalbant, tas pagrindas grindžiamas klaidinga prielaida, kad ginčijamame sprendime, kuris patvirtintas skundžiamu sprendimu, inkriminuojamų veiksmų esmę sudarė tai, kad *Google* akivaizdžiai rodė savo kainų palyginimo paslaugos rezultatus ir atsisakė konkuruojantiems prekių palyginimo paslaugos teikėjams suteikti prieigą prie atskiro ištekliaus, kuris, kaip teigiama, yra „boxes“, t. y. prie *Products Universals*, o vėliau – prie *Shopping Units*.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

79 Pirmojo pagrindo antroje dalyje, kurią reikia nagrinėti pirmiausia, apeliantės kritikuoja skundžiamo sprendimo 229–249 punktus dėl to, kad atsisakydamas šioje byloje taikyti 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) 41 punkte nustatytas sąlygas Bendrasis Teismas taikė klaidingą teisinį kriterijų piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi buvimui įvertinti.

80 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 229 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors aptariami veiksmai nėra nesusiję su prieigos problema, vis dėlto pagal savo sudedamąsias dalis jie skiriasi nuo atsisakymo suteikti prieigą, nagrinėto byloje, kurioje buvo priimtas 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimas *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569), o tai pateisina Komisijos sprendimą vertinti juos pagal kitas sąlygas, nei nustatytos tame teismo sprendime.

81 Skundžiamo sprendimo 230 ir 231 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad iš tiesų ne kiekviena tik su prieiga ar tik iš dalies su prieiga susijusi problema, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, būtinai reiškia, kad turi būti taikomos tame teismo sprendime nustatytos sąlygos, ypač, kaip ginčijamame sprendime nurodė Komisija, kai nagrinėjamus veiksmus sudaro savarankiškas elgesys, kuris pagal savo sudedamąsias dalis gali būti atskirtas nuo atsisakymo suteikti prieigą, net jeigu jis gali turėti tokį patį išstūmimo iš rinkos poveikį.

82 Skundžiamo sprendimo 232 ir 233 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės paaiškino, kad atsisakymas suteikti prieigą, pateisinantis 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendime *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) nustatytų sąlygų taikymą, reiškia, viena vertus, kad šis atsisakymas turi būti aiškus, t. y. kad turi būti prašymas arba bet kuriuo atveju pageidavimas, kad būtų suteikta prieiga, ir paskesnis atsisakymas ją suteikti ir, kita vertus, kad elgesys, dėl kurio priekaištaujama, iš esmės turi pasireikšti pačiu atsisakymu, o ne kitais lydimaisiais veiksmais, konkrečiai kalbant, kita piktnaudžiavimo sverto poveikiu forma. Pasak Bendrojo Teismo, nesant tokio aiškaus atsisakymo, veiksmų, kurie, atsižvelgiant į jų sudedamąsias dalis, dėl savo pobūdžio nukrypstančias nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais, sudaro atskirą SESV 102 straipsnio pažeidimą, negalima kvalifikuoti kaip atsisakymo suteikti prieigą, net jeigu *in fine* tų veiksmų sukeliamos pasekmės yra netiesioginis atsisakymas suteikti prieigą.

83 Skundžiamo sprendimo 234 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad nors visi ar bent dauguma „išstūmimo iš rinkos veiksmų“ gali būti laikomi netiesioginiu atsisakymu suteikti prieigą, nes jais siekiama apsunkinti atėjimą į rinką, 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimas *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) negali būti taikomas visiems tiems veiksmams, nebent būtų nepaisoma SESV 102 straipsnio, kurio taikymo sritis negali būti apribota piktnaudžiavimo veiksmais, susijusiais su „neišvengiamai būtinomis“ prekėmis ir paslaugomis, kaip tai suprantama pagal šį sprendimą, turinio ir esmės.

84 Skundžiamo sprendimo 235 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad keliose bylose, kuriose kilo tokių problemų dėl galimybės naudotis paslauga, kaip antai susijusių su maržų mažinimo veiksmais, nebuvo reikalaujama įrodyti neišvengiamo būtinumo sąlygos. Skundžiamo sprendimo 236 punkte šiuo klausimu jis nusprendė, kad iš 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) negalima daryti išvados, kad sąlygos, būtinos siekiant įrodyti esant nesąžiningą atsisakymą suteikti prieigą, turi būti būtinai taikomos vertinant, ar veiksmai, kai

paslaugų teikimui ar prekių pardavimui taikomos nepalankios sąlygos arba kurioms esant pirkėjas gali būti nesuinteresuotas pirkti, yra nesąžiningi, nes tokie veiksmai savaime gali būti piktnaudžiavimo forma, kuri skiriasi nuo atsisakymo tiekti.

85 Skundžiamo sprendimo 237–241 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad ši byla susijusi ne su paprastu vienašaliu *Google* atsisakymu konkuruojančioms įmonėms teikti paslaugą, kuri yra būtina konkuruoti gretimoje rinkoje, o su SESV 102 straipsnio nuostatoms prieštaraujančiu skirtingu požiūriu. Jis pažymėjo, kad ginčijami veiksmai yra „aktyvūs“ ir pasireiškia pozityviais diskriminavimo veiksmais tvarkant *Google* prekių palyginimo paslaugos rezultatus ir konkurentų prekių palyginimo rezultatus ir kad tie veiksmai yra savarankiška piktnaudžiavimo sverto poveikiu forma dominuojančioje rinkoje, kuriai būdingos didelės patekimo į rinką kliūtys, t. y. bendrosios paieškos paslaugų rinkoje. Pasak Bendrojo Teismo, dėl tos priežasties Komisija neprivalėjo įrodinėti, kad tenkinamos 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendime *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) išdėstytos sąlygos, kad galėtų konstatuoti piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi.

86 Skundžiamo sprendimo 242–247 punktuose Bendrasis Teismas, be kita ko, atmetė *Google* argumentą, kad ginčijamu sprendimu ji buvo iš esmės įpareigota perleisti vertingą turtą, t. y. paieškos rezultatams skirtą erdvę. Jis paaiškino, kad dominuojančią padėtį užimančios įmonės pareiga perleisti turtą, sudaryti sutartis arba suteikti prieigą prie jos paslaugos nediskriminacinėmis sąlygomis nebūtinai reiškia, kad turi būti taikomos 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendime *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) nustatytos sąlygos. Iš tikrųjų piktnaudžiavimo teisinio kvalifikavimo kriterijai ir korekcinės priemonės, kuriomis būtų galima jį pašalinti, negali būti siejami automatiškai. Bendrasis Teismas pridūrė, kad aplinkybė, jog vienas iš būdų nutraukti piktnaudžiavimą yra leisti konkurentams būti matomiems „boxes“, kurie rodomi *Google* rezultatų tinklalapio viršuje, nereiškia, kad piktnaudžiavimas susijęs tik su tų „boxes“ rodymu ir kad piktnaudžiavimo nustatymo sąlygos turi būti apibrėžtos atsižvelgiant tik į šį aspektą.

87 Siekiant įvertinti, ar, kaip teigia apeliantės, tuose argumentuose padaryta teisės klaida, reikia priminti, kad pagal SESV 102 straipsnį draudžiamas bet koks vienos ar kelių įmonių piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi vidaus rinkoje arba didelėje jos dalyje, galintis paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Tuo straipsniu siekiama, kad nebūtų pažeista konkurencija ir dėl to nenukentėtų bendrasis interesas, atskiros įmonės ir vartotojai, ir baudžiama už dominuojančią padėtį užimančių įmonių veiksmus, kuriais ribojama konkurencija kokybiniais pranašumais ir kuriais dėl to pastariesiems gali būti padaryta tiesioginė žala arba sutrikdyta ar iškraipyta konkurencija, taip pat kuriais dėl to jiems gali būti padaryta netiesioginė žala (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 124 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

88 Tokiais veiksmais laikomi veiksmai, kuriais rinkoje, kur konkurencija jau yra susilpnėjusi būtent dėl vienos ar kelių dominuojančią padėtį užimančių įmonių veiksmų, trukdoma išlaikyti esamos konkurencijos laipsnį arba plėsti šią konkurenciją, taikant kitas priemones nei reguliuojančias įmonių konkurenciją kokybiniais pranašumais (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 125 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

89 Kalbant apie veiksmus, kuriais atsisakoma suteikti prieigą prie dominuojančią padėtį užimančios įmonės savo veiklai sukurtos ir jai priklausančios infrastruktūros, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad toks atsisakymas gali būti laikomas piktnaudžiavimu dominuojančia padėtimi, jei dėl šio atsisakymo ne tik galėjo būti pašalinta bet kokia prieigos prašančio asmens konkurencija atitinkamoje rinkoje ir jo nebuvo galima objektyviai pateisinti, bet ir jei pati

infrastruktūra buvo būtina jo veiklai vykdyti, nes nebuvo faktinės ar potencialios šios infrastruktūros alternatyvos (šiuo klausimu žr. 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner*, C-7/97, EU:C:1998:569, 41 punktą; taip pat 2023 m. sausio 12 d. Sprendimo *Lietuvos geležinkeliai / Komisija*, C-42/21 P, EU:C:2023:12, 79 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

90 Šių sąlygų nustatymas 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) 41 punkte buvo pateisinamas tos bylos aplinkybėmis, t. y. dominuojančią padėtį užimančios įmonės atsisakymu suteikti konkurentui prieigą prie infrastruktūros, kurią ji sukūrė savo veiklai, o ne kitais veiksmais (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 45 punktas ir 2023 m. sausio 12 d. Sprendimo *Lietuvos geležinkeliai / Komisija*, C-42/21 P, EU:C:2023:12, 80 punktas).

91 Iš tiesų, konstatavus, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė, atsisakiusi sudaryti sutartį su konkurentu, piktnaudžiavo savo padėtimi, tokia įmonė būtų priversta sudaryti sutartį su tuo konkurentu. Tačiau tokia pareiga ypač riboja dominuojančią padėtį užimančios įmonės laisvę sudaryti sutartis ir teisę į nuosavybę, nes net ir tokią padėtį užimanti įmonė iš esmės gali atsisakyti sudaryti sutartis ir neleisti naudotis infrastruktūra, kurią sukūrė savo poreikiams tenkinti (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 46 punktas).

92 Šioje byloje apeliantės teigia, kad, nepaisant to, jog skundžiamo sprendimo 220, 229 ir 287 punktuose įtariamą piktnaudžiavimą Bendrasis Teismas apibūdino tokiais žodžiais, kurie įrodo, kad iš tikrųjų buvo iškeltas klausimas, ar *Google* taikoma pareiga konkuruojantiems prekių palyginimo paslaugų teikėjams suteikti prieigą prie tokios infrastruktūros, to sprendimo 229 ir 240 punktuose jis padarė klaidingą išvadą, kad *Google* veiksmai pagal savo sudedamąsias dalis skiriasi nuo tokio atsisakymo suteikti prieigą, koks nagrinėtas byloje, kurioje priimtas 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimas *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569), ir kad dėl to tame sprendime nustatytos sąlygos tiems veiksmams netaikomos.

93 Dėstydamos pirmąjį ir antrąjį priekaištus apeliantės Bendrajam Teismui, be kita ko, priekaištauja, kad šis nusprendė, jog ši byla susijusi su „skirtingu požiūriu“, kiek tai siejama su *Google* bendrosios paieškos paslaugos teikimo suteikiant prieigą prie bendrųjų rezultatų tinklalapių sąlygomis, o ne su pareiga suteikti prieigą prie atskiro ištekliaus, kurį sudaro specialios „boxes“, akivaizdžiai išdėstytos rezultatų tinklalapiuose, kurios turi raiškiojo rodymo funkcijas ir negalėjo būti nustumtos į blogesnę padėtį paieškos sistemoje naudojantis tokiais algoritmais, kaip *Panda*.

94 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, pirma, kad apeliantės klaidingai aiškina skundžiamo sprendimo 220, 229 ir 287 punktus.

95 Iš tiesų skundžiamo sprendimo 220 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, jog „*Google* kaltinama tuo, kad nesudarė konkurentų prekių palyginimo paslaugoms panašių išdėstymo ir pateikimo galimybių kaip savo pačios prekių palyginimo paslaugai“. To sprendimo 229 punkte jis pažymėjo, kad „nagrinėjami veiksmai, kaip teigia *Google*, nėra nesusiję su prieigos problema“. To sprendimo 287 punkte jis konstatavo, kad „net jei konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatai ir būtų labai svarbūs internautui, jie niekada negalėtų būti vertinami taip pat, kaip *Google* prekių palyginimo paslaugos rezultatai, nesvarbu, ar kalba eitų apie jų išdėstymą, nes dėl jiems būdingų savybių linkstama nukelti juos į blogesnę padėtį paieškos sistemoje naudojant tikslinimo algoritmus, o „boxes“ būna skirtos tik *Google* prekių palyginimo paslaugos rezultatams, ar apie jų pateikimą, nes raiškusis formatas ir vaizdai galimi tik *Google* prekių palyginimo paslaugos atveju“.

96 Vis dėlto, priešingai, nei teigia apeliantės, minėtuose skundžiamo sprendimo 220, 229 ir 287 punktuose Bendrasis Teismas visiškai neapibūdino įtariamo piktnaudžiavimo tokiais žodžiais, kurie įrodytų, kad iš tikrųjų buvo iškeltas klausimas, ar *Google* taikyta pareiga suteikti prieigą prie „boxes“, t. y. prie *Products Universals*, paskui – prie *Shopping Units*.

97 Iš tiesų, remiantis pačių šių punktų formuluotėmis, taip pat tų punktų, būtent skundžiamo sprendimo 219–229 ir 288 punktų, aiškinimu atsižvelgiant į jų kontekstą, galima daryti išvadą, kad *Google* buvo priekaištaujama dėl to, kad su jos prekių palyginimo paslauga konkuruojančios prekių palyginimo paslaugos jos bendrosios paieškos tinklalapiuose nebuvo taip matomos, kaip *Google* prekių palyginimo paslauga, ir kad dėl šios priežasties nebuvo užtikrintas vienodas požiūris į jos ir konkurentų prekių palyginimo paslaugas. Konkrečiau kalbant, *Google* buvo priekaištaujama dėl veiksmų, kuriuos sudaro, kaip to sprendimo 187 ir 261 punktuose priminė Bendrasis Teismas, dviejų veiksmų derinys, t. y. viena vertus, palankesnis *Google* specialiųjų rezultatų išdėstymas ir pateikimas jos bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, palyginti su konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatais, ir, kita vertus, konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatų nukėlimas į blogesnę padėtį paieškos sistemoje tikslinimo algoritmais.

98 Be to, kadangi apeliantės taip pat remiasi ginčijamame sprendime nustatytų korekcinių priemonių svarba, pakanka pažymėti, kad jomis *Google* neįpareigojama suteikti prieigos prie „boxes“. Iš tiesų remiantis skundžiamo sprendimo 71 ir 221 punktais galima teigti, kad Komisija nurodė *Google* nutraukti inkriminuojamus veiksmus, ir pabrėžė, kad nors *Google* gali šį nurodymą įvykdyti įvairiais būdais, bet kokia įgyvendinimo priemonė turi užtikrinti, kad bendrųjų rezultatų tinklalapiuose konkurentų prekių palyginimo paslaugų *Google* nevertintų „mažiau palankiai“ nei savo pačios prekių palyginimo paslaugos ir kad pagal bet kurią įgyvendinimo priemonę *Google* prekių paieškos paslaugai turi būti taikomi „tokie patys [išdėstymo ir pateikimo] procesai ir metodai“, kokie taikomi konkurentų prekių palyginimo paslaugoms.

99 Toks aptariamų veiksmų aprašymas skundžiamame sprendime aiškiai rodo, kad tie veiksmai susiję su diskriminuojančiu išdėstymu ir pateikimu *Google* bendrosios paieškos paslaugos rezultatų tinklalapiuose, o ne su prieiga prie „boxes“.

100 Skundžiamo sprendimo 177 punkte Bendrasis Teismas, be kita ko, nurodė, kad aptariama infrastruktūra yra *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapiai, kurie generavo duomenų srautą į kitus interneto tinklalapius, būtent į konkuruojančių prekių palyginimo paslaugų tinklalapius, ir kad ta infrastruktūra iš esmės yra atvira.

101 Be to, skundžiamo sprendimo 219 ir 243 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad šioje byloje nagrinėjamos *Google* bendrosios paieškos paslaugos teikimo sąlygos, suteikiant konkuruojančiomis prekių palyginimo paslaugoms prieigą prie bendrosios paieškos rezultatų tinklalapių.

102 Galiausiai skundžiamo sprendimo 220 ir 221 punktuose pateikęs ginčijamo sprendimo 662 ir 699 konstatuojamųjų dalių ir 700 konstatuojamosios dalies c punkto turinį, skundžiamo sprendimo 222 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog ginčijamame sprendime kalbama apie *Google* ir jos konkurentų prekių palyginimo paslaugų lygiateisę prieigą prie *Google* bendrosios paieškos rezultatų tinklalapių, neatsižvelgiat į rezultatų rūšį (bendrieji rezultatai, *Product Universals* ar *Shopping Units*), taigi ir siekiama, kad konkuruojančioms prekių palyginimo paslaugoms būtų suteikta prieiga prie *Google* bendrosios paieškos rezultatų tinklalapių juos išdėstant ir pateikiant taip pat matomai, kaip išdėstomi ir pateikiami *Google* prekių palyginimo paslaugos rezultatai.

103 Taigi neginčijama, kad, skundžiamo sprendimo 229 punkte nustatęs, jog aptariami veiksmai „nėra nesusiję su prieigos problema“, Bendrasis Teismas kalbėjo ne apie konkuruojančių prekių palyginimo paslaugų teikėjų prieigą prie „boxes“, bet apie jų prieigą prie *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių nediskriminuojančiomis sąlygomis.

104 Antra, Bendrajam Teismui negalima priekaištauti dėl to, kad skundžiamo sprendimo 219 punkte pakeitė ginčijamame sprendime pateiktus vertinimus savaisiais. Bendrojo Teismo pateiktas aptariamų veiksmų aprašymas iš tiesų yra tik būdas aprašyti aplinkybę, kad *Google* buvo priekaištaujama dėl to, kad *Google* bendrosios paieškos rezultatų tinklalapiuose jos prekių palyginimo paslaugos rezultatai buvo išdėstyti ir pateikti palankiau, palyginti su konkuruojančiomis prekių palyginimo paslaugomis, o tai yra kelis kartus pažymėta ginčijamame ir skundžiamame sprendimuose pasirenkant minimaliai besiskiriančias formuluotes.

105 Trečia, negalima pritarti apeliančių argumentui, kad „boxes“ yra nuo *Google* bendrosios paieškos rezultatų tinklalapio atskiras išteklius, todėl Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad šiuo atveju kalbama apie klausimą, ar pagrįsta *Google* įpareigoti suteikti prieigą prie šio ištekliaus konkuruojantiems prekių palyginimo paslaugos teikėjams. Iš tiesų, kaip išvados 114 ir 115 punktuose pažymėjo generalinė advokatė, nors *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapyje „boxes“ pateikiamos jas išskiriant, jos nėra tokia atskira to tinklalapio infrastruktūra, kaip visiškai atskiras rezultatų tinklalapis.

106 Beje, neginčijama, kad su *Google* prekių palyginimo paslauga konkuruojančios prekių palyginimo paslaugos turėjo prieigą prie *Google* bendrosios paieškos paslaugos ir bendrųjų rezultatų tinklalapių. Taigi *Google* visiškai nepriekaištaujama dėl šios prieigos nesuteikimo.

107 Vadinasi, nepalanki padėtis, kuri susidaro su *Google* konkuruojančioms prekių palyginimo paslaugoms dėl aptariamų dviejų veiksmų derinio, t. y. viena vertus, dėl palankesnio *Google* specialiųjų rezultatų išdėstymo ir pateikimo jos bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, palyginti su konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatais, ir, kita vertus, dėl konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatų nukėlimo į blogesnę padėtį paieškos sistemoje tikslinimo algoritmais, susijusi su prieigos prie *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapio sąlygomis, o ne su prieiga prie neva atskiros infrastruktūros, kurią sudaro „boxes“.

108 Ketvirta, kaip skundžiamo sprendimo 223, 237 ir 240 punktuose iš esmės pažymėjo Bendrasis Teismas, ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad šių dviejų veiksmų deriniu ir konkuruojančių prekių palyginimo paslaugų diskriminavimu savo prekių palyginimo paslaugos atžvilgiu jai priklausančiuose bendrosios paieškos tinklalapiuose turimą dominuojančią padėtį *Google* naudoja kaip svertą bendrosios paieškos rinkoje, pasižyminčioje didelėmis kliūtimis į ją patekti, šitaip prekių palyginimo paslaugų rinkoje sudarydama palankesnes sąlygas savo prekių palyginimo paslaugai, ir kad šie veiksmai lėmė galimą arba realų konkurentų išstūmimą iš šios žemutinės grandies rinkos.

109 Dėl šios aplinkybės skundžiamo sprendimo 229 ir 240 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija neprivalėjo įrodyti, jog 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendime *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) nustatytos ir šio sprendimo 89 punkte primintos sąlygos yra įvykdytos, kad galėtų konstatuoti pažeidimą remdamasi nustatytais veiksmais, nes tie veiksmai pagal savo sudedamąsias dalis skiriasi nuo tokio atsisakymo suteikti prieigą, kaip nagrinėtas byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, ir yra savarankiška piktnaudžiavimo sverto poveikiu forma.

110 Tačiau, kaip priminta šio sprendimo 90 punkte, remiantis 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendime *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) suformuota jurisprudencija darytina išvada, kad to sprendimo 41 punkte nurodytų sąlygų nustatymas buvo pateisinamas bylos, kurioje priimtas tas sprendimas, aplinkybėmis, t. y. dominuojančią padėtį užimančios įmonės atsisakymu suteikti konkurentui prieigą prie infrastruktūros, kurią ji sukūrė savo veiklai, o ne kitais veiksmais.

111 Vis dėlto, jeigu dominuojančią padėtį užimanti įmonė suteikia prieigą prie savo infrastruktūros, bet taiko šiai prieigai ar paslaugų teikimui arba prekių pardavimui nesąžiningas sąlygas, 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) 41 punkte Teisingumo Teismo nustatytos sąlygos netaikomos. Žinoma, kai prieiga prie tokios infrastruktūros ar net paslaugos ar žaliavos yra būtinos tam, kad dominuojančią padėtį užimančios įmonės konkurentai galėtų pelningai veikti žemutinės grandies rinkoje, juo labiau tikėtina, kad nesąžiningi veiksmai šioje rinkoje turės bent potencialų antikonkurencinį poveikį, ir tai bus piktnaudžiavimas, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį. Tačiau, kalbant apie kitus veiksmus nei atsisakymas suteikti prieigą, pažymėtina, kad tokio būtinumo nebuvimas savaime neturi lemiamos reikšmės nagrinėjant dominuojančią padėtį užimančios įmonės potencialų piktnaudžiavimą (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 50 punktas; taip pat 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Slovak Telekom / Komisija*, C-165/19 P, EU:C:2021:239, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

112 Nors tokie veiksmai gali būti laikomi piktnaudžiavimo forma, jeigu jie gali sukelti bent jau potencialų antikonkurencinį ar net išstūmimo poveikį atitinkamose rinkose, jų negalima prilyginti paprastam atsisakymui leisti konkurentui naudotis infrastruktūra, nes konkurencijos institucija arba kompetentingas nacionalinis teismas neturės priversti dominuojančią padėtį užimančios įmonės suteikti prieigą prie savo infrastruktūros, kadangi ši jau buvo suteikta. Todėl priemonės, kurių reikės imtis tokiomis aplinkybėmis, bus mažiau varžančios dominuojančią padėtį užimančios įmonės laisvę sudaryti sutartį ir jos teisę į nuosavybę, nei įpareigojimas suteikti prieigą prie savo infrastruktūros, kurią ji nusprendė naudoti tik savo veiklos reikmėms (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 51 punktas ir 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Slovak Telekom / Komisija*, C-165/19 P, EU:C:2021:239, 51 punktas).

113 Kadangi, kaip pažymėta šio sprendimo 105–107 punktuose, konkuruojantiems prekių palyginimo paslaugos teikėjams *Google* suteikia prieigą prie savo bendrosios paieškos sistemos ir bendrųjų rezultatų tinklalapių, tačiau tai prieigai taiko diskriminuojančias sąlygas, 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) 41 punkte nustatytos sąlygos netaikomos aptariamiems veiksmams.

114 Dėl šių priežasčių skundžiamo sprendimo 229 ir 240 punktuose Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad Komisija nepadarė teisės klaidos, kai nevertino, ar aptariami veiksmai atitinka tas sąlygas.

115 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pirmasis ir antrasis pagrindai turi būti atmesti.

116 Taigi trečiasis–penktasis priekaištai dėl skundžiamo sprendimo 232, 233, 240 ir 246 punktų yra nereikšmingi.

117 Dėstydamos tuos priekaištus apeliantės iš tikrųjų teigia, kad skundžiamo sprendimo 232 ir 233 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad tos sąlygos netaikomos dėl to, jog nebuvo pateiktas prašymas ir aiškus atsisakymas suteikti prieigą, o to sprendimo 240 punkte –

kad jos netaikomos dėl to, jog aptariami veiksmai, t. y. *Google* taikomas skirtingas požiūris į savo prekių palyginimo paslaugos rezultatus, palyginti su konkuruojančių prekių palyginimo paslaugų rezultatais, yra „aktyvus“, o ne „pasyvus“ veiksmas. Skundžiamo sprendimo 246 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad ginčijamame sprendime nustatytos korekcinės priemonės yra nereikšmingos vertinant įtariamo piktnaudžiavimo pobūdį.

118 Vis dėlto, nors šiuose Bendrojo Teismo argumentuose yra teisės klaidų, jų analizuoti nereikia, nes jis nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad nagrinėjami veiksmai nėra atsisakymas suteikti prieigą, kuriam taikomos 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) 41 punkte nustatytos sąlygos.

119 Taigi pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

2) Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

120 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad skundžiamo sprendimo 224–228 punktuose ginčijamame sprendime Komisijos pateiktą vertinimą neteisėtai pakeitė savuoju, kuriuo remiantis 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) 41 punkte nustatytos sąlygos yra tenkinamos, nors ginčijamame sprendime jokios tokio pobūdžio išvados nebuvo padaryta.

121 Vis dėlto, kadangi, kaip pasakyta šio sprendimo 118 punkte, Bendrasis Teismas nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad veiksmai, dėl kurių priekaištaujama *Google*, neturi būti vertinami atsižvelgiant į tas sąlygas, pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nereikšminga.

122 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, reikia atmesti visą pirmąjį pagrindą.

2. Dėl antrojo pagrindo

a) Šalių argumentai

123 Dėstydamos antrąjį pagrindą, kuris sudarytas iš trijų dalių, apeliantės, palaikomos CCIA, teigia, kad nors įtariamas piktnaudžiavimas nebuvo atsisakymas suteikti prieigą, tam, kad būtų įrodytas SESV 102 straipsnio pažeidimas, ginčijamame sprendime turėjo būti nustatyti „lydimieji veiksmai“ ir įrodyta, kad tie veiksmai yra nesuderinami su konkurencija kokybiniais pranašumais. Šiuo atveju, kaip Bendrasis Teismas priminė būtent skundžiamo sprendimo 162–164 punktuose, nepakanka nustatyti paprasto dominuojančios padėties rinkoje išplėtimo dėl sverto poveikio į gretimą rinką, net jei dėl tokio išplėtimo konkurentai išnyktų arba jų sumažėtų.

124 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 175 ir 197 punktuose nusprendė, kad to sprendimo 169–174 punktuose trumpai išdėstytos aplinkybės dėl tikėtino *Google* veiksmų poveikio galėjo apibrėžti, ar ji konkuruoja kokybiniais pranašumais.

125 Tiksliau sakant, apeliantės pažymi, kad skundžiamo sprendimo 195 ir 196 punktuose Bendrasis Teismas pripažino, jog ginčijamo sprendimo 341 konstatuojamosios dalies nepakanka, kad būtų galima vertinti aptariamų veiksmų pagrįstumą, nes jie susiję „tik su [*Google* veiksmų] sukeliamu išstūmimo iš rinkos poveikiu“, tačiau nurodė, kad ta konstatuojamoji dalis turi būti aiškinama atsižvelgiant į to sprendimo 342 konstatuojamąją dalį, kurioje nustatytos trys sąlygos.

Skundžiamo sprendimo 169, 175, 196, 197, 219 ir 283 punktuose tas aplinkybes Bendrasis Teismas įvertino kaip turinčias reikšmės skirtingą požiūrį į *Google* ir jos konkurentus kvalifikuojant kaip nuokrypį nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais.

126 Pasak apeliančių, šios trys aplinkybės susijusios ne su *Google* veiksmų pobūdžiu, o su paieškos duomenų srauto svarba ir šaltiniais, ir jose kalbama apie įtariamas galimas tų veiksmų pasekmes. Dėl tos priežasties jos nėra tinkamas pagrindas priimti sprendimą dėl klausimo, ar *Google* nukrypo nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais dėl to, kad sau taikė kitokį požiūrį nei konkurentams.

127 Dublike apeliantės pažymi, kad nors veiksniai, į kuriuos atsižvelgta įrodinėjant nuokrypį nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais, neturi būti susiję tik su aptariamų veiksmų pobūdžiu, jie vis dėlto turi sudaryti sąlygas kvalifikuoti tą pobūdį. Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, su tais veiksmais susijusių paprasčiausių veiksnių nepakanka.

128 Antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą dėl to, kad neteisėtai „perrašė“ ginčijamą sprendimą. Jis pateikė tris papildomus ginčijamame sprendime nepateiktus motyvus, kad užpildytų jo motyvavimo spragas ir paaiškintų, dėl ko aptariami veiksmai neva nukrypsta nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais. Tie trys papildomi motyvai yra, pirma, griežtesnis teisinis kriterijus, taikomas „superdominuojančioms“ įmonėms (skundžiamo sprendimo 180, 182 ir 183 punktai), antra, faktas, kad *Google* būtų neįprasta „rezultatus apriboti tik savo pačios rezultatais“, nes *Google* yra atvira bet kokio turinio rezultatų rodymui (176–184 punktai), ir, trečia, veiksmų, dėl kurių priekaištaujama, apibūdinimas kaip diskriminacinio požiūrio (124, 237, 240, 279 ir 284–289 punktai).

129 Dublike apeliantės, pirma, ginčija Komisijos pastabą, kad du iš tų motyvų, t. y. susijusį su neįprastais *Google* veiksmais (skundžiamo sprendimo 176–179 punktai) ir su griežtesnio teisinio kriterijaus taikymu dėl *Google* „superdominavimo“ (180 punktas), Bendrasis Teismas pateikė tik siekdamas išsamumo. Antra, apeliantės atmeta mintį, kad Bendrojo Teismo teiginys, jog *Google* pakeitė savo veiksmus (181–184 punktai), yra, kaip taip pat nurodė Komisija, tik „papildomi paaiškinimai“.

130 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliantės teigia, kad antrojo pagrindo antroje dalyje išdėstyti Bendrojo Teismo papildomi motyvai, kuriuose jis aiškina, kaip *Google* nekonkuravo kokybiniais pranašumais, bet kuriuo atveju yra teisiškai klaidingi.

131 Dėstydamos pirmąjį priekaištą apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 180, 182 ir 183 punktuose Bendrasis Teismas taikė klaidingą teisinį kriterijų ir, vertindamas *Google* veiksmų pagrįstumą, rėmėsi „superdominuojančios“ padėties sąvoka. Tačiau, pirma, dominuojančios padėties laipsnis neturi reikšmės įrodinėjant patį piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį. Antra, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad pagal SESV 102 straipsnį vertinant *Google* veiksmus dėl jos „superdominuojančios“ padėties turėjo būti atsižvelgta į taisyklę dėl vienodo požiūrio į interneto prieigos paslaugų teikėjus, nustatytą 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje (OL L 310, 2015, p. 1). *Google* kvalifikavimas kaip „superdominuojančios“ arba kaip „interneto vartų“ negali išplėsti šios vienodo požiūrio taisyklės taikymo ir nustatyti platesnius įsipareigojimus pagal SESV 102 straipsnį.

132 Dėstydamos antrąjį priekaištą apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 176–179 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad yra neįprasta, jog paieškos sistema rodytų tik savo pačios rezultatus. Jos taip pat neigia skundžiamo sprendimo 181–184 punktuose išdėstytus Bendrojo Teismo teiginius, nes *Google* veiksmai, dėl kurių nukrypimas nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais taptų dar akivaizdesnis, nepasikeitė.

133 Dėstydamos trečiąjį priekaištą, apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 71, 124, 237, 240, 279 ir 284–288 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai kvalifikavo *Google* veiksmus kaip diskriminuojančius.

134 Pirma, Bendrasis Teismas neva nesilaikė nuoseklaus požiūrio, kai nustatė du kriterijus, kurie buvo traktuojami diskriminuojamai. Skundžiamo sprendimo 285 punkte atlikdamas tariamo diskriminavimo analizę Bendrasis Teismas nesutiko su *Google* taikomu skirtingu požiūriu į rezultatus pagal tai, ar jie kildinami iš jos, ar iš konkurentų prekių palyginimo paslaugos. Vis dėlto skundžiamo sprendimo 575 punkte pateiktoje objektyvaus pagrindimo analizėje jis nusprendė, kad ginčijamame sprendime Komisija rūpinosi, kaip užtikrinti vienodą požiūrį į dviejų rūšių *Google* rezultatus, t. y. į bendruosius ir specialiuosius rezultatus.

135 Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą dėl to, kad neįrodė, jog *Google* savavališkai taikė skirtingą požiūrį, nes tik to, jog taikomas skirtingas požiūris, nepakanka padaryti išvadą, kad buvo diskriminuojama. Pasak apeliančių, tai, kad paieškos paslauga teikia rezultatus, grindžiamus savo duomenimis ir algoritmais, nėra savavališki veiksmai. Be to, *Google* negebėjimas rodyti trečiųjų šalių specialiuosius rezultatus, kurie būtų tokie pat patikimi ir tokie pat kokybiški kaip jos pačios rezultatai, yra reikšmingas objektyvus skirtumas. Dėl tų pačių motyvų skundžiamo sprendimo 287, 291 ir 292 punktuose išdėstyta Bendrojo Teismo kritika, kad trečiųjų šalių prekių specialiesiems rezultatams taikomas ne toks pat požiūris kaip *Google* rezultatams, net jeigu jie labai reikšmingi, yra nepagrįsta. Kaip paieškos rezultatų teikėja, *Google* rodo geriausius rezultatus, kuriuos gali pateikti. Beje, apeliantės teigia, kad nors, kaip galima teigti remiantis skundžiamo sprendimo 575 punktu, joms buvo priekaištaujama už taikomą skirtingą požiūrį į dviejų rūšių *Google* rezultatus, tas skirtumas taip pat buvo pagrįstas objektyviais ir pagrįstais argumentais.

136 Dublike apeliantės patikslina, kad dominuojanti įmonė nukrypsta nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais, jei kenkia savo paslaugos kokybei ir veikia prieš savo interesus.

137 Komisija, *PriceRunner*, BEUC, *Foundem*, *Kelkoo*, VDZ, *Ladenzeile*, BDZV ir *Twenga* ginčija apeliančių argumentus ir teigia, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas, taip pat kaip nereikšmingas ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstas.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

138 Dėstydamos antrąjį pagrindą apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Komisija įrodė, kad nagrinėjami veiksmai negali būti laikomi konkurencija kokybiniais pranašumais.

139 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 166 ir 167 punktuose Bendrasis Teismas priminė, kad darydama išvadą, jog buvo pažeistas SESV 102 straipsnis, Komisija rėmėsi ne tik sverto poveikiu grindžiamais veiksmais, bet ir nusprendė, kad pasinaudodama tokiu poveikiu *Google* rėmėsi užimama dominuojančia padėtimi bendrosios paieškos rinkoje, kad sudarytų palankesnes sąlygas

savo prekių palyginimo paslaugai specialiosios prekių palyginimo paieškos rinkoje, išskirdama savo prekių palyginimo paslaugos ir savo rezultatų išdėstymą ir pateikimą savo bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, palyginti su konkurentų prekių palyginimo paslaugomis

140 Skundžiamo sprendimo 168 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ginčijamo sprendimo 344 punkte Komisija nurodė, jog konkurentų prekių palyginimo paslaugos rezultatai galėjo būti rodomi tik kaip bendrieji rezultatai, t. y. kaip paprastos mėlynos sąsajos, kurios, be to, buvo linkusios būti nustumtos į blogesnę padėtį *Google* bendrosios paieškos rezultatų tinklalapyje naudojant tikslinimo algoritmus, o *Google* prekių palyginimo paslaugos rezultatai buvo išdėstyti gerai matomoje vietoje tų bendrosios paieškos rezultatų tinklalapių viršuje, pateikti raiškiuoju formatu ir jų nebuvo galima nustumti į blogesnę padėtį paieškos sistemoje naudojantis minėtais algoritmais. Bendrasis Teismas pridūrė, kad, pasak Komisijos, tie veiksmai lemia skirtingą požiūrį, pasireiškusį tuo, kad *Google* suteikė pranašumą savo pačios prekių palyginimo paslaugai.

141 Skundžiamo sprendimo 169–173 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ginčijamo sprendimo 7.2.2–7.2.4 dalyse Komisija konkrečiai paaiškino, kad dėl to, jog susiklostė visos trys konkrečios aplinkybės, toks pranašumo suteikimas galėjo lemti susilpnėjusią konkurenciją rinkoje. Jis išdėstė Komisijos atliktą šių trijų aplinkybių, kurios taip pat paminėtos šio sprendimo 196 punkte, analizę; tos aplinkybės buvo, pirma, *Google* bendrosios paieškos sistemos generuojamo duomenų srauto svarba prekių palyginimo paslaugoms, antra, naudotojų elgesys atliekant paiešką internete ir, trečia, tai, kad duomenų srautas, nukreipiamas nuo *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių, sudarė didžiąją dalį duomenų srauto į konkurentų prekių palyginimo paslaugas ir jo nebuvo galima veiksmingai pakeisti kitais šaltiniais.

142 Skundžiamo sprendimo 174 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija nepadarė teisės klaidos, kai konstatavo, jog duomenų srauto iš *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapio reikšmė ir aplinkybė, kad jo negalima veiksmingai pakeisti, yra, atsižvelgiant į to sprendimo 168–173 punktuose nurodytą kontekstą, svarbūs požymiai, galintys patvirtinti, jog yra daromi veiksmai, kurių negalima priskirti prie konkurencijos kokybiniais pranašumais.

143 Skundžiamo sprendimo 175 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija neapsiribojo sverto poveikio konstatavimu, ir, remdamasi reikšmingais kriterijais, teisiškai kvalifikavo su šiuo poveikiu susijusius *Google* veiksmus. Taigi jis nusprendė, kad jeigu Komisija tinkamai įrodė pranašumo suteikimą ir jo poveikį, kurie nustatyti atsižvelgiant į konkrečias atitinkamų rinkų aplinkybes, o tai vėliau patikrino Bendrasis Teismas, ji teisingai nusprendė, kad toks pranašumo suteikimas nukrypo nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais.

144 Skundžiamo sprendimo 189 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad šios išvados negalima paneigti CCIA argumentais, jog tai, kad ginčijamame sprendime nebuvo aiškiai suformuluotas teisinis kriterijus, pažeidė teisinio saugumo principą. Šiuo klausimu to sprendimo 195 punkte jis pažymėjo, kad iš tiesų ginčijamo sprendimo 341 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos priežastys, dėl kurių nagrinėjami veiksmai nukrypsta nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais ir iš esmės nurodyta, kad, viena vertus, šiais veiksmais buvo nukreiptas duomenų srautas ir, kita vertus, jie gali turėti antikonkurencinį poveikį. Taigi atrodo, kad šioje konstatuojamojoje dalyje, vertinamoje atskirai, Komisija, remdamasi tokių veiksmų sukeltu išstūmimo iš rinkos poveikiu, nusprendė, kad jais nukrypta nuo nuopelnais paremtos konkurencijos.

145 Skundžiamo sprendimo 196 punkte Bendrasis Teismas vis dėlto nusprendė, kad ginčijamo sprendimo 341 konstatuojamąją dalį reikia aiškinti kartu su jo 342 konstatuojamąja dalimi, kurioje Komisija, „siekdama įrodyti, kodėl elgesys yra nesąžiningas ir nepriskiriamas konkurencijai

kokybiniais pranašumais“, nurodė, kad nagrinėjamais veiksmais *Google* siekia suteikti pranašumą savo pačios prekių palyginimo paslaugai konkurentų prekių palyginimo paslaugų nenaudai ir kad šis pranašumo suteikimas pasireiškia konkrečiomis aplinkybėmis. Pastarojoje konstatuojamojoje dalyje pateikta daug aspektų, į kuriuos Komisija atsižvelgė, kad įrodytų, kodėl aptariami veiksmai nukrypo nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais, ir būtent visos trys konkrečios aplinkybės, išvardytos ginčijamo sprendimo 7.2.2–7.2.4 punktuose ir primintos šio sprendimo 170–173 punktuose.

146 Taigi skundžiamo sprendimo 197 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisijos analizė, kurią atlikusi ji konstatavo piktnaudžiavimą sverto poveikiu, leidžia daryti išvadą, kad pažeidimas padarytas, remiantis, viena vertus, įtartinais požymiais pagal konkurencijos teisę, kurių nesama, kai atsisakoma suteikti prieigą, ypač nepagrįstai skirtingu požiūriu, ir, kita vertus, konkrečiomis aplinkybėmis, susijusiomis su šį skirtingą požiūrį lėmusios infrastruktūros pobūdžiu, šioje byloje nagrinėjamu atveju – būtent duomenų srauto iš *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapio reikšme ir aplinkybe, kad jo negalima veiksmingai pakeisti.

1) Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies

147 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad skundžiamo sprendimo 175 ir 197 punktuose šis padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad visos trys to sprendimo 169–174 ir 196 punktuose nurodytos konkrečios aplinkybės yra reikšmingos nustatant, ar nagrinėjami veiksmai gali būti laikomi konkurencija kokybiniais pranašumais.

i) Dėl priimtinumo

148 Komisija tvirtina, kad antrojo pagrindo pirma dalis yra nepriimtina. Jos teigimu, apeliantės negali Teisingumo Teisme pirmą kartą teigti, jog ginčijamo sprendimo 7.2 skirsnyje išdėstytos šios trys aplinkybės susijusios su tikimybe, kad aptariamais veiksmais gali būti ribojama konkurencija, o ne kad tie veiksmai nelaikomi konkurencija kokybiniais pranašumais.

149 Priimant sprendimą dėl Komisijos pateikto nepriimtinumo pagrindo reikia pažymėti, kad antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės ginčija skundžiamo sprendimo 169–175 ir 197 punktuose išdėstytą Bendrojo Teismo atsakymo dalį į ieškinio pirmojoje instancijoje penktąjį pagrindą.

150 Remiantis to sprendimo 136 punkte pateikta santrauka, penktojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės teigė, kad ginčijamame sprendime *Google* veiksmuose, kuriais buvo sukurti jos paieškos internete paslaugos kokybiniai pagerinimai, nebuvo nustatyta veiksnių, kurie nukrypsta nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais.

151 Apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės ginčija Bendrojo Teismo pateikiamą Sąjungos teisės aiškinimą ir taikymą, lėmusį skundžiamo sprendimo 175 ir 197 punktuose išdėstytą jo konstatavimą, jog Komisija rėmėsi ne tik aptariamų veiksmų keliamu išstūmimo iš rinkos poveikiu, kad padarytų išvadą, jog tie veiksmai nukrypo nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais.

152 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, galima teigti, jog leidimas šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindą, kuris nebuvo nurodytas Bendrajame Teisme, reikštų leidimą jai pateikti Teisingumo Teismui nagrinėti platesnį ginčą, nei nagrinėjo Bendrasis Teismas. Apeliaciniame procese Teisingumo Teismo jurisdikcija iš principo

apsiriboja Bendrojo Teismo atliktu ieškinio pagrindų, dėl kurių jame ginčytasi, vertinimo nagrinėjimu. Vis dėlto argumentas, kuris nebuvo nurodytas pirmojoje instancijoje, nėra naujas pagrindas, kuris yra nepriimtinas apeliacinio skundo stadijoje, jeigu juo tik išplečiami argumentai, pateikti pagrinde, išdėstytame Bendrojo Teismo nagrinėtame ieškinyje (2020 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Groupe Canal + / Komisija*, C-132/19 P, EU:C:2020:1007, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

153 Be to, apeliacinio skundo pagrindu turi būti siekiama panaikinti ne pirmojoje instancijoje ginčijamą sprendimą, o Bendrojo Teismo sprendimą, kurį prašoma panaikinti, ir jame turi būti nurodyti argumentai, kuriais konkrečiai siekiama nustatyti teisės klaidą, dėl kurios tas sprendimas būtų panaikintas, antraip apeliacinis skundas bus nepriimtinas. Taigi apeliantas turi teisę pateikti apeliacinį skundą ir remtis pagrindais, kurie kyla iš paties skundžiamo sprendimo ir kuriais kritikuojamas jo pagrįstumas teisės požiūriu (2022 m. sausio 25 d. Sprendimo *Komisija / European Food ir kt.*, C-638/19 P, EU:C:2022:50, 77 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

154 Nagrinėjamoje byloje, priešingai, nei teigia Komisija, antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliančių išdėstyti argumentai yra glaudžiai susiję su ieškinio pirmojoje instancijoje išdėstytu penktuoju pagrindu, kuriame buvo ginčijami nuo ginčijamo sprendimo 341 konstatuojamosios dalies išdėstyti konstatavimai, kad aptariami veiksmai nepatenka į konkurencijos kokybiniais pranašumais sritį, ir, kadangi jais siekiama įrodyti, kad skundžiamo sprendimo 175 ir 197 punktuose Bendrasis Teismas suklydo, kai nusprendė, kad Komisija, remdamasi reikšmingais kriterijais, teisiškai kvalifikavo sverto poveikį lydėjusius aptariamus veiksmus, tie argumentai yra to pagrindo išplėtimas, o ne naujas pagrindas, pirmą kartą pateiktas apeliaciniame skunde.

155 Beje, apeliantės pateikia ne tik pirmojoje instancijoje išdėstytus argumentus, bet ir teigia, kad Bendrasis Teismas, atsakydamas į tuos argumentus, skundžiamame sprendime padarė teisės klaidą. Dėl tos priežasties, nors, kaip pažymi Komisija, dalis apeliančių argumentų Teisingumo Teisme pateikta pirmą kartą, vis dėlto reikia pripažinti, kad jie kyla iš paties skundžiamo sprendimo.

156 Taigi antrojo pagrindo pirma dalis yra priimtina.

ii) Dėl esmės

157 Skundžiamo sprendimo 164 ir 165 punktuose priminęs, kad dominuojančios įmonės taikomas sverto poveikis savaime nėra uždraustas pagal SESV 102 straipsnį ir kad tikroji dominuojančiai įmonei tenkančios ypatingos atsakomybės apimtis turi būti vertinama atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno atvejo aplinkybes, rodančias susilpnėjusią konkurenciją, skundžiamo sprendimo 166–175 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamame sprendime Komisija, remdamasi reikšmingais kriterijais, ne tik konstatavo sverto poveikį ir teisiškai kvalifikavo tą poveikį lydinčius *Google* veiksmus taip, kad nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, jog aptariami veiksmai, kuriais *Google* suteikia pranašumą savo prekių palyginimo paslaugai, negali būti laikomi konkurencija kokybiniais pranašumais.

158 Skundžiamo sprendimo 195–197 punktuose Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, kad apie piktnaudžiavimą sverto poveikiu Komisija sprendė remdamasi ne iš tų veiksmų kylančiu išstūmimo iš rinkos poveikiu, o analizę grindė remdamasi, viena vertus, įtartinais požymiais pagal

konkurencijos teisę, ypač nepagrįstai skirtingu požiūriu, ir, kita vertus, reikšmingomis konkrečiomis aplinkybėmis, susijusiomis su šį skirtingą požiūrį lėmusios infrastruktūros pobūdžiu, o tai jai iš tikrųjų leido daryti išvadą, kad buvo pažeistas SESV 102 straipsnis.

159 Dėl ginčijamame sprendime Komisijos nustatytų konkrečių aplinkybių, išdėstytų skundžiamo sprendimo 169–173 punktuose, reikia pasakyti, kad pirmoji iš tų aplinkybių susijusi su *Google* bendrosios paieškos sistemos generuojamo duomenų srauto svarba prekių palyginimo paslaugoms. Bendrasis Teismas konkrečiai pažymėjo, kad Komisija paaiškino, jog tas duomenų srautas turėjo tinklo poveikį, nes kuo daugiau internautų apsilanko prekių palyginimo paslaugos teikėjo interneto svetainėje, tuo svarbesnė ir naudingesnė tampa teikiama paslauga ir tuo daugiau prekiautojų būna linkę ja naudotis. Jis pridūrė, kad dėl prarasto duomenų srauto galima patekti į užburtą ratą ir galiausiai gali tekti pasitraukti iš rinkos.

160 Antroji aplinkybė buvo naudotojų elgesys atliekant paiešką internete. Bendrasis Teismas, be kita ko, pažymėjo, kad Komisija nurodė, jog naudotojai paprastai sutelkia dėmesį į pirmuosius tris–penkis paieškos rezultatus, kad jie visiškai nekreipia dėmesio arba kreipia jo mažai į paskesnius rezultatus, ypač į esančiuosius žemiau iš karto matomos ekrano dalies, ir yra linkę daryti prielaidą, kad matomiausi rezultatai yra reikšmingiausi, neatsižvelgiant į tikrąją jų svarbą.

161 Trečioji aplinkybė yra duomenų srauto nukreipimo poveikis. Pasak Bendrojo Teismo, Komisija pažymėjo, kad tas duomenų srautas sudaro didelę dalį duomenų srauto į konkurentų prekių palyginimo paslaugas ir kad jis negali būti veiksmingai pakeistas kitais šaltiniais, įskaitant tekstinius skelbimus, mobiliąsias programėles, tiesioginį srautą, nukreipimus į partnerių interneto svetaines, socialinius tinklus ar kitas paieškos sistemas.

162 Kaip galima teigti remiantis skundžiamo sprendimo 174 ir 197 punktais, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija nepadarė teisės klaidos, kai konstatavo, jog duomenų srauto iš *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapio reikšmė ir aplinkybė, kad jo negalima veiksmingai pakeisti, yra, atsižvelgiant į to sprendimo 168–173 punktuose nurodytą kontekstą, svarbūs požymiai, galintys patvirtinti, jog yra daromi veiksmai, kurių negalima priskirti prie konkurencijos kokybiniais pranašumais.

163 Siekiant įvertinti, ar, kaip teigia apeliantės, išdėstytuose Bendrojo Teismo argumentuose yra teisės klaida, reikia priminti, kad pagal SESV 102 straipsnį dominuojančią padėtį užimančioms įmonėms tenka ypatinga atsakomybė savo veiksmais nepažeisti veiksmingos ir neiškraipytos konkurencijos vidaus rinkoje, o inkriminuojamas ne pats dominuojančios padėties egzistavimas, bet tik piktnaudžiavimas ta padėtimi (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 128 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

164 Iš tiesų SESV 102 straipsniu nesiekiama nei kliudyti įmonėms turimais kokybiniais pranašumais užimti dominuojančią padėtį vienoje ar keliose rinkose, nei užtikrinti, kad už dominuojančią padėtį užimančias įmones mažiau produktyvios konkuruojančios įmonės išliktų rinkoje. Atvirkščiai, konkurencija kokybiniais pranašumais iš esmės gali lemti mažiau produktyvių ir dėl to vartotojams būtent kaina, prekėmis, pasirinkimu, kokybe ar naujovėmis mažiau patrauklių konkuruojančių įmonių išnykimą ar nustūmimą į šalį (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 126 ir 127 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

165 Kad būtų galima pripažinti, kad konkrečiu atveju veiksmai turi būti kvalifikuojami kaip „piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi“ pagal SESV 102 straipsnį, paprastai reikia įrodyti, kad, taikant kitas priemones nei reguliuojančias įmonių konkurenciją kokybiniais pranašumais, tokiais veiksmais daromas faktinis ar galimas konkurencijos ribojimas išstumiant tokias pat produktyvias įmones iš vienos ar kelių atitinkamų rinkų arba neleidžiant joms plėtoti veiklos tose rinkose, kurios, reikia pažymėti, gali būti tiek rinkos, kur užimta dominuojanti padėtis, tiek susijusios ar gretutinės rinkos, kur tie veiksmai gali turėti faktinį ar galimą poveikį (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 129 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

166 Tas įrodinėjimas, kurį atliekant gali tekti taikyti įvairias analizės priemones atsižvelgiant į nagrinėjamų veiksmų pobūdį konkrečiu atveju, vis dėlto visais atvejais turi būti vykdomas vertinant visas reikšmingas faktines aplinkybes, neatsižvelgiant į tai, ar jos susijusios su pačiais veiksmais, viena ar keliomis nagrinėjamomis rinkomis, ar konkurencijos veikimu vienoje ar keliose nagrinėjamose rinkose. Per šį įrodinėjimą turi būti siekiama remiantis analizės duomenimis ir tiksliais bei konkrečiais įrodymais nustatyti, kad tie veiksmai bent gali sukelti išstūmimo poveikį (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 130 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

167 Be to, veiksmai gali būti kvalifikuojami kaip „piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi“ ne tik tais atvejais, kai jais faktiškai ar potencialiai ribojama konkurencija kokybiniais pranašumais, iš rinkos ar rinkų išstumiant tokias pat produktyvias įmones, bet ir tada, kai įrodoma, kad tų veiksmų faktinis ar galimas poveikis arba net tikslas yra ankstyvoje stadijoje sukliudyti įmonėms galimoms konkurentėms net patekti į tą rinką ar rinkas, sudarius kliūtis į ją ar jas ateiti arba pritaikius kitas trukdymo patekti į rinką priemones nei reguliuojančias įmonių konkurenciją kokybiniais pranašumais, ir taip neleisti jose plėtotis konkurencijai, taip kenkiant vartotojams, ribojant gamybą, alternatyvių prekių ar paslaugų kūrimą arba naujoves (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 131 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

168 Remiantis šia jurisprudencija darytina išvada, kad prie reikšmingų faktinių aplinkybių priskiriamos ne tik su pačiais veiksmais susijusios aplinkybės, bet ir aplinkybės, susijusios su nagrinėjama rinka ar rinkomis arba su konkurencijos veikimu toje rinkoje ar rinkose. Taigi aplinkybės, susijusios su kontekstu, kuriame veikia dominuojančią padėtį užimanti įmonė, kaip antai konkretaus sektoriaus savybės, turi būti laikomos reikšmingomis.

169 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 169–173 punktuose išdėstytos konkrečios aplinkybės yra konteksto, kuriam esant veikė *Google* bendrosios paieškos sistema bei prekių palyginimo paslaugos, taip pat buvo įgyvendinti nagrinėjami veiksmai, elementai.

170 Konkrečiai kalbant, priešingai, nei teigia apeliantės, šios aplinkybės susijusios ne tik su nagrinėjamų veiksmų poveikiu ar paprasčiausiai su tais veiksmais susijusiomis aplinkybėmis, bet, kaip skundžiamo sprendimo 174 punkte pažymėjo Bendrasis Teismas, gali apibūdinti su konkurencija kokybiniais pranašumais nesusijusių veiksmų egzistavimą.

171 Iš tiesų tos aplinkybės buvo reikšmingos teisiškai kvalifikuojant nagrinėjamus veiksmus, t. y. viena vertus, palankesnį *Google* specialiųjų rezultatų išdėstymą ir pateikimą jos bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, palyginti su konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatais, ir, kita vertus, konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatų nukėlimą į blogesnę padėtį paieškos sistemoje tikslinimo algoritmais, nes jos suteikė galimybę tuos veiksmus vertinti atsižvelgiant į dviejų

nagrinėjamų rinkų ir konkurencijos veikimo tose rinkose kontekstą ir dėl to galėjo būti naudingos įrodinėjant, kad galimą išstūmimo poveikį žemutinės grandies rinkoje, t. y. prekių palyginimo specialiosios paieškos rinkoje, ir *Google* prekių palyginimo paslaugos sėkmę toje rinkoje nuo tų ginčijamame sprendime nustatytų veiksmų įgyvendinimo pradžios lėmė ne tos paslaugos kokybiniai pranašumai, o patys veiksmai kartu su nustatytoms konkrečiomis aplinkybėmis.

172 Taigi Bendrasis Teismas visiškai nesupainiojo aptariamų veiksmų analizės, skirtos nustatyti, ar tie veiksmai prieštaravo konkurencijai kokybiniais pranašumais, ir tų veiksmų poveikiui išanalizuoti. Atvirkščiai, kaip generalinė advokatė iš esmės pažymėjo išvados 143 punkte, remiantis skundžiamo sprendimo 168–175 punktuose pateiktais samprotavimais galima teigti, kad Bendrasis Teismas kruopščiai išnagrinėjo klausimą, ar ginčijamame sprendime Komisija galėjo nepadariusi klaidos nuspręsti, kad ginčijami veiksmai, o ne tik jų poveikis, galėjo būti teisiškai kvalifikuoti kaip konkurencijai kokybiniais pranašumais prieštaraujantys veiksmai.

173 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 175 ir 197 punktuose nepadaryta jokios teisės klaidos.

174 Dėl tos priežasties antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

2) Dėl antrojo pagrindo antros ir trečios dalių

175 Antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantės prieštarauja Bendrajam Teismui, kad, kiek tai susiję su nukrypimu nuo konkurencijos kokybiniais pranašumais priemonių, šis pasitelkė motyvavimo elementus, kurių nebuvo ginčijamame sprendime, ir taip padarydamas teisės klaidą Komisijos argumentus pakeitė savaisiais. Šie papildomi motyvavimo elementai susiję, pirma, su griežtesniu teisinio vertinimo kriterijumi, taikomu „superdominuojančioms“ įmonėms (skundžiamo sprendimo 180, 182 ir 183 punktai), antra, su vertinimu, kad, atsižvelgiant į iš esmės atvirą *Google* paieškos sistemos infrastruktūrą, tam tikrų savo specialiosios paieškos rezultatų išskyrimas, palyginti su konkurentų specialiaisiais rezultatais, nėra visai normalus (176–184 punktai), ir, trečia, su vertinimu, kad nagrinėjami veiksmai yra diskriminuojantys (71, 124, 237, 240, 279 ir 284–289 punktai).

176 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliantės teigia, kad šie papildomi motyvavimo elementai bet kuriuo atveju yra teisiškai klaidingi.

177 Iš pradžių reikia išnagrinėti apeliančių argumentus, kuriuos pasitelkdamos antrojo pagrindo antroje dalyje jos teigia, kad ginčijamame sprendime nepateiktas veiksmų, dėl kurių priekaištaujama, kvalifikavimas kaip susijusių su diskriminuojančiu požiūriu, o trečiojoje dalyje – kad bet kuriuo atveju tas kvalifikavimas yra klaidingas.

178 Pirma, priešingai, nei argumentuoja apeliantės, darydamos nuorodą į skundžiamo sprendimo 71, 124, 237, 240, 279, 284–289 ir 316 punktus, remiantis tais punktais negalima daryti išvados, kad Bendrasis Teismas nagrinėjamų veiksmų kvalifikavimą pridėjo prie Komisijos pateikto kvalifikavimo.

179 Iš tiesų, viena vertus, skundžiamo sprendimo 71 ir 124 punktuose Bendrasis Teismas tų veiksmų nekvalifikavo. Pirmajame iš tų punktų jis tik pateikė ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 straipsnyje suformuluoto įpareigojimo nutraukti veiksmus ir nuo jų susilaikyti santrauką. Antrajame iš tų punktų jis paskelbė, kaip analizuos apeliančių argumentus, ir nurodė, jog

nagrinės, ar remiantis Komisijos pateiktu kvalifikavimu kaip pranašumo suteikimo tikrai galima konstatuoti skirtingą požiūrį t. y. ar *Google* diskriminavo savo pačios specialiosios paieškos paslaugos naudai.

180 Kita vertus, remiantis skundžiamo sprendimo 237, 240, 279, 284–289 punktais darytina išvada, kad Bendrasis Teismas išnagrinėjo Komisijos pateiktą nagrinėjamų veiksmų kvalifikavimą. Taigi skundžiamo sprendimo 237 ir 240 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės remdamasis ginčijamu sprendimu patvirtino Komisijos vertinimą, kad nagrinėjamas veikimas, kuris pasireiškė pozityviais diskriminavimo veiksmais tvarkant *Google* prekių palyginimo paslaugos rezultatus, yra savarankiška piktnaudžiavimo sverto poveikiu forma dominuojančioje rinkoje, kuriai būdingos didelės patekimo į rinką, t. y. į bendrosios paieškos paslaugų rinką, kliūtys. Beje, skundžiamo sprendimo 279 ir 284–289 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo Komisijos konstatuotą skirtingą požiūrį, kiek tai susiję būtent su *Product Universals* išdėstymu ir pateikimu, kad patikrintų, ar Komisija galėjo pagrįstai konstatuoti diskriminaciją. Skundžiamo sprendimo 316 punktas susijęs su to sprendimo dalimi, kuri skirta tokiam tyrimui dėl *Shopping Units*.

181 Taigi remiantis šiais apeliančių nurodytais punktais, kuriuos jos nurodo atskirai nuo kitų Bendrojo Teismo argumentų dalies, kuriai jie priskiriami, punktų, aiškiai matyti, kad Bendrasis Teismas savo argumentus grindė ginčijamu sprendimu ir patvirtino Komisijos pateiktą kvalifikavimą, nepridėdamas naujo kvalifikavimo, kuris negalėtų būtu pagrįstas ginčijamu sprendimu.

182 Antra, reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia apeliantės, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pripažino diskriminavimą neįrodęs, kad *Google* savavališkai taikė skirtingą požiūrį.

183 Kaip galima iš esmės teigti remiantis skundžiamo sprendimo 168–174, 237, 240, 279 ir 284–289 punktais, Bendrasis Teismas visų pirma pažymėjo, kad, pasak Komisijos, nagrinėjamais veiksmais buvo skirtingai traktuojami prekių palyginimo paslaugų rezultatai pagal tai, ar jie buvo pateikti naudojantis *Google*, ar konkurentų prekių palyginimo paslauga, kiek tai susiję su jų išdėstymu ir pateikimu bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, ir tie veiksmai lėmė skirtingą vertinimą, pasireiškusį tuo, kad *Google* suteikė pranašumą savo pačios prekių palyginimo paslaugai.

184 Paskui Bendrasis Teismas pažymėjo, kad dėl to, jog susiklostė visos trys Komisijos nustatytos konkrečios aplinkybės, ši institucija nusprendė, kad toks pranašumo suteikimas galėjo lemti susilpnėjusią konkurenciją rinkoje ir kad teisiškai jis galėjo būti kvalifikuotas kaip veiksmai, nesusiję su konkurencija kokybiniais pranašumais.

185 Galiausiai Bendrasis Teismas nusprendė, kad aptariami veiksmai buvo įgyvendinti naudojantis sverto poveikiu ir pasireiškė tuo, jog *Google* naudojasi dominuojančia padėtimi bendrosios paieškos paslaugų aukštutinės grandies rinkoje, kuriai būdingos didelės patekimo į rinką kliūtys, kad suteikdama pranašumą savo prekių palyginimo paslaugai įgytų konkurencinį pranašumą specialiosios paieškos paslaugų žemutinėje rinkoje, kurioje ji tokios padėties neužėmė.

186 Svarbu pažymėti, kad apskritai negalima teigti, jog dominuojanti įmonė, kuri savo prekėms ar paslaugoms taiko palankesnį požiūrį už taikomą konkurentų prekėms ar paslaugoms, imasi, neatsižvelgiant į bylos aplinkybes, veiksmų, kurie kertasi su konkurencija kokybiniais pranašumais.

187 Vis dėlto šioje byloje Bendrasis Teismas, patvirtindamas Komisijos analizę, ne tik nustatė, jog *Google* taiko palankesnį požiūrį savo prekių palyginimo paslaugai, bet ir įrodė, kad, atsižvelgiant į aukštutinės grandies rinkos savybes ir nustatytas konkrečias aplinkybes, nagrinėjami veiksmai, kuriuos sudaro dvi dedamosios, t. y. savo rezultatų išskyrimas ir konkuruojančių veiklos vykdytojų rezultatų nukėlimas į blogesnę padėtį paieškos sistemoje, yra diskriminuojantys ir jų negalima priskirti prie konkurencijos kokybiniais pranašumais.

188 Apeliančių argumentus, kuriuos pateikdamos jos iš esmės teigia, kad *Google* negeba rodyti trečiųjų šalių specialiųjų rezultatų, kurie būtų tokie pat patikimi ir tokie pat kokybiški kaip jos pačios rezultatai, reikia atmesti taikant šio sprendimo 61 punkte primintą jurisprudenciją, nes tuose argumentuose apeliantės ginčija Bendrojo Teismo pateiktą faktinių aplinkybių vertinimą, tačiau neteigia, kad jos buvo iškraipytos.

189 Taip pat reikia atmesti apeliančių argumentus, kuriuose jos daro nuorodą į skundžiamo sprendimo 285 ir 575 punktus ir teigia, kad Bendrasis Teismas nesilaikė nuoseklaus požiūrio, kai apibrėžė du elementus, kurie buvo traktuojami diskriminuojamai.

190 Būtent skundžiamo sprendimo 285 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad *Google* sukurtas skirtingas požiūris buvo taikomas atsižvelgiant į rezultatų kilmę, t. y. atsižvelgiant į tai, ar jie gauti iš konkurentų prekių palyginimo paslaugų, ar iš pačios *Google* prekių palyginimo paslaugos, nes *Google* teikia pirmenybę savo pačios paslaugai, palyginti su konkurentų paslaugomis, o ne vienam rezultatui, palyginti su kitu rezultatu, atsižvelgiant į jų turinį.

191 Skundžiamo sprendimo 575 punkte pateiktoje objektyvaus pagrindimo analizėje Bendrasis Teismas iš tiesų nusprendė, kad Komisija siekė tik vienodo požiūrio, kiek tai susiję su išdėstymu ir pateikimu, į abiejų rūšių *Google* rezultatus. Tačiau remiantis ta Bendrojo Teismo argumentų dalimi, kurioje išdėstytas šis aspektas, būtent to sprendimo 574 ir 576 punktais, darytina išvada, kad Komisija priekaištavo *Google* dėl to, kad konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatams ji netaikė tokio paties požiūrio kaip rezultatams, gautiems naudojantis jos pačios prekių palyginimo paslauga. Dėl tos priežasties to sprendimo 575 punkte minima nuoroda į „abiejų rūšių *Google* rezultatus“ yra rašybos klaida, nes Bendrasis Teismas kelis kartus pažymėjo, jog *Google* veiksmais rezultatams buvo taikomas skirtingas požiūris atsižvelgiant į jų kilmę, o ne turinį.

192 Dėl šios priežasties skundžiamame sprendime pateiktoje diskriminacijos objekto apibrėžtyje nėra nenuoseklumo ir Bendrajam Teismui negalima priekaištauti dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad nagrinėjami veiksmai galėjo būti kvalifikuojamai kaip diskriminuojantys ir kad jų nebuvo galima priskirti prie konkurencijos kokybiniais pranašumais.

193 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti apeliančių argumentus, kuriuos pasitelkdamos antrojo pagrindo antroje dalyje jos teigia, kad ginčijamame sprendime nepateiktas veiksmų, dėl kurių priekaištaujama, kvalifikavimas kaip susijusių su diskriminuojančiu požiūriu, o antrojo pagrindo trečiojoje dalyje – kad tas kvalifikavimas bet kuriuo atveju yra klaidingas.

194 Antra, antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 176–184 punktuose Bendrasis Teismas išdėstė du papildomus argumentus, kurie nebuvo pateikti ginčijamame sprendime, t. y. viena vertus, griežtesnį teisinio vertinimo kriterijų, taikomą „superdominuojančioms“ įmonėms, ir, kita vertus, atsižvelgiant į iš esmės atvirą *Google* paieškos sistemos infrastruktūrą, tai, kad tam tikrų *Google* specialiosios paieškos rezultatų išskyrimas, palyginti su konkurentų specialiaisiais rezultatais, nėra visai normalus. Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliantės teigia, kad bet kuriuo atveju šie argumentai yra nepagrįsti.

195 Šiuo klausimu neginčytina, kad skundžiamo sprendimo 176–184 punktuose Bendrasis Teismas pateikė argumentus, kurie nėra platesni už ginčijamo sprendimo motyvus. Tą patį reikia pasakyti dėl argumentų, susijusių su *Google* veiksmų nenormalumu ir jos superdominavimu bendrosios paieškos rinkoje, taip pat dėl argumentų, susijusių su pareiga taikyti nediskriminuojantį požiūrį, kaip nustatyta Reglamento 2015/2120 nuostatose.

196 Vis dėlto, nors vieninteliai argumentai, kuriuos Bendrasis Teismas akivaizdžiai pateikė siekdamas išsamumo, išdėstyti skundžiamo sprendimo 180 punkte, to sprendimo 176–179 ir 181–184 punktuose pateikti argumentai taip pat buvo suformuluoti siekiant išsamumo.

197 Iš tiesų skundžiamo sprendimo 175 ir 185 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad jeigu Komisija tinkamai įrodė suteiktą pranašumą ir jo poveikį, kurie nustatyti atsižvelgiant į konkrečias nagrinėjamų rinkų aplinkybes, ši institucija pagrįstai nusprendė, kad toks suteiktas pranašumas kertasi su konkurencija kokybiniais pranašumais. Šioje išvadoje, kuri pateikta to sprendimo 185 punkto pabaigoje, daroma nuoroda tik į to sprendimo 170–173 punktuose išdėstytus argumentus, o į to paties sprendimo 176–184 punktuose Bendrojo Teismo suformuluotus papildomus argumentus, kuriuos apeliantės kritikuoja, nuorodos nedaroma.

198 Be to, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 192 punktu, tie argumentai nebuvo reikalingi siekiant patvirtinti vertinimą, kad nagrinėjami veiksmai galėjo būti teisiškai laikomi nesusijusiais su konkurencija kokybiniais pranašumais.

199 Dėl šių priežasčių antrojo pagrindo antroje ir trečioje dalyse pateiktus apeliančių priekaištus, kuriuos dėstydamos jos kritikuoja skundžiamo sprendimo 176–184 punktus, reikia atmeti kaip nereikšmingus, o dėl tos priežasties – ir visas šias dvi dalis.

200 Atsižvelgiant į visus pirma nurodytus motyvus, turi būti atmestas visas antrasis pagrindas.

3. Dėl trečiojo pagrindo

201 Dėstydamos trečiąjį pagrindą, kurį sudaro trys dalys, apeliantės teigia, kad priežastinio ryšio tarp įtariamo piktnaudžiavimo ir galimo jo poveikio analizėje Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų.

202 Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės teigia, kad šiuo atveju Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 377–379 punktuose nusprendė, kad pareiga atlikti priešingos padėties analizę tenka *Google*, o ne Komisijai. Trečiojo pagrindo antroje dalyje jos teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai to sprendimo 374, 376 ir 525 punktuose nusprendė, kad piktnaudžiavimo, kurį sudaro dviejų teisėtų veiksmų derinys, priešinga padėtis reikalauja panaikinti šiuos du veiksmus. Dėstydamos trečiojo pagrindo trečią dalį jos teigia, kad klaidingas Bendrojo Teismo požiūris į tai, kas yra teisingas priešingos padėties scenarijus, paneigė skundžiamo sprendimo 572 punkte pateiktą jo atliktą objektyvaus pagrindimo ir nagrinėjamų veiksmų poveikio vertinimą.

a) Dėl priimtinumo

203 BEUC, VDZ, *Ladenzeile* ir BDZV teigia, kad trečiasis pagrindas yra nepriimtinas. Šie subjektai teigia, kad dėstydamos šį pagrindą apeliantės siekia ginčyti Bendrojo Teismo pateiktą įrodymų, būtent abiejų priešingos padėties scenarijų, kuriuos pateikė per administracinę procedūrą,

vertinimą arba tik pakartoja Bendrajame Teisme jau išdėstytus argumentus. Savo ruožtu Komisija, nepateikdama formalaus nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, teigia, kad Bendrojo Teismo pateiktas priešingos padėties scenarijų vertinimas yra galutinai išdėstytas skundžiamo sprendimo 369–376 punktuose, o apeliantės nepateikė jokių teiginių dėl iškraipymo.

204 Dublike apeliantės tvirtina, kad trečiasis pagrindas yra priimtinas. Jos pažymi, kad dėstant tą pagrindą jų suformuluota kritika susijusi su Bendrojo Teismo pateiktu klaidingu priešingos padėties analizės teisinės reikšmės aiškinimu konkrečiu atveju, kai veiksmus sudaro keli veikimo aspektai, kurių bendras poveikis daro žalą konkurencijai kokybiniais pranašumais, o tai yra teisės klaida.

205 Svarbu pažymėti, pirma, kad, kaip priminta šio sprendimo 61 punkte, Teisingumo Teismo jurisdikcija priimant sprendimą dėl apeliacinio skundo, pateikto dėl Bendrojo Teismo priimto sprendimo, apsiriboja teisės klausimais, nes faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas nėra Teisingumo Teismo kontrolei teikiamas klausimas, nebent tos aplinkybės ir įrodymai būtų iškraipyti.

206 Vis dėlto klausimai, ar, viena vertus, Komisija turi sisteminę pareigą atlikti priešingos padėties analizę su SESV 102 straipsniu susijusiose bylose, ir, kita vertus, kokius kriterijus turi atitikti priešingos padėties scenarijus, kad galėtų atspindėti tai, kas būtų nutikę, jei konkrečiu atveju, kai veiksmus sudaro keli veikimo aspektai, kurių bendras poveikis daro žalą konkurencijai kokybiniais pranašumais, nebūtų įtariamo piktnaudžiavimo, yra teisės klausimai, kuriuos Teisingumo Teismas gali patikrinti nagrinėdamas apeliacinį skundą.

207 Antra, kaip galima teigti remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, kadangi apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas aiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą. Iš tiesų, jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti apeliacinio skundo Bendrajame Teisme naudotais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (šiuo klausimu žr. 2023 m. spalio 19 d. Sprendimo *Aquino / Parlamentas*, C-534/22 P, EU:C:2023:802, 69 ir 70 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

208 Vis dėlto šioje byloje apeliantės pateikia ne tik pirmojoje instancijoje išdėstytus argumentus, bet ir teigia, kad Bendrasis Teismas, atsakydamas į tuos argumentus, skundžiamame sprendime padarė teisės klaidų.

209 Darytina išvada, kad trečiasis pagrindas priimtinas.

b) Dėl esmės

1) Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies

i) Šalių argumentai

210 Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 377–379 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog pareiga atlikti priešingos padėties analizę tenka *Google*, nes Komisija nustatė galimą, o ne realų antikonkurencinį

poveikį. Kadangi Komisija neatliko priešingos padėties analizės, jos teiginiai dėl neva nesąžiningų veiksmų antikonkurencinio poveikio yra abstraktūs, nes nėra jokio pagrindo, kuriuo remiantis būtų galima vertinti tą poveikį.

211 Dėstydamos pirmąjį priekaištą apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas neteisėtai neatsižvelgė į ginčijamą sprendimą, kai nusprendė, kad jame nustatytas galimas, o ne realus antikonkurencinis poveikis. Iš tiesų to sprendimo 462 konstatuojamojoje dalyje Komisija tvirtino, kad įtariamas piktnaudžiavimas turėjo realų, o ne tik galimą poveikį, nes nagrinėjami veiksmai lėmė sumažėjusį duomenų srautą iš *Google* bendrosios paieškos tinklalapių į konkurentų prekių paieškos paslaugas. Galiausiai pats Bendrasis Teismas taip pat rėmėsi realiu poveikiu duomenų srautui, kai skundžiamo sprendimo 519 punkte padarė išvadą, kad nagrinėjami veiksmai galėjo apriboti konkurenciją. Taigi, kadangi buvo nustatytas realus antikonkurencinis poveikis, Komisija privalėjo atlikti priešingos padėties analizę.

212 Dėstydamos antrąjį priekaištą apeliantės teigia, kad, neatsižvelgiant į klausimą, ar nagrinėjamų veiksmų poveikis buvo realus, ar tik galimas, juos vertindama Komisija privalėjo atlikti priešingos padėties analizę, nes tokia analizė yra susijusi su priežastinio ryšio sąvoka.

213 Šiuo klausimu apeliantės teigia, pirma, kad Sąjungos teismas kelis kartus patvirtino, kad Komisija turi atlikti priešingos padėties analizę, kai kalbama apie SESV 101 straipsnį, taigi nėra jokio tvirto pagrindo taikyti kitokį požiūrį SESV 102 straipsnio atveju.

214 Antra, apeliantės teigia, kad Komisijos komunikato dėl Komisijos įgyvendinimo prioritetų taikant [SESV 102] straipsnį dominuojančių įmonių piktnaudžiaujamam antikonkurenciniam elgesiui gairių (OL C 45, 2009, p. 7) 21 punktas patvirtina, kad įtariami nesąžiningi veiksmai paprastai turėtų būti vertinami remiantis tinkamu priešingos padėties scenarijumi.

215 Trečia, apeliantės tvirtina, kad priešingai, nei galima teigti remiantis skundžiamo sprendimo 377 punktu, realiais kontekstais pagrįsti priešingos padėties scenarijai, t. y. panašių rinkų vystymasis valstybėse narėse, kuriose Komisija nenustatė piktnaudžiavimo, šiuo atveju egzistavo. Be to, pasak apeliančių, net nesant tokių scenarijų, Komisija negali būti atleista nuo pareigos atlikti priešingos padėties analizę, kad motyvuotai paaiškintų, kokia padėtis galėtų susiklostyti, jei nebūtų įtariamo piktnaudžiavimo. Taigi nagrinėjamu atveju priešingos padėties scenarijaus „objektyvios analizės“ nebuvimas turėjo būti pakankamas motyvas panaikinti ginčijamą sprendimą.

216 Dublike apeliantės ginčija Komisijos teiginį, kad jų priekaištai yra nereikšmingi. Atsakydamos į šios institucijos argumentus, susijusius, pirma, su neginčytinai padidėjusiu duomenų srautu į *Google* prekių palyginimo paslaugas, kuriuo taip pat grindžiamas nagrinėjamų veiksmų antikonkurencinio poveikio konstatavimas, antra, su tuo, kad skundžiamo sprendimo 377 ir 378 punktai yra pertekliniai, ir, trečia, su to sprendimo 393 punkte Bendrojo Teismo konstatuotu neginčijamu *Google* bendrųjų rezultatų rikiavimo algoritmų poveikiu duomenų srautui, apeliantės visų pirma teigia, kad dėl to, jog buvo nustatyta, kad nagrinėjami veiksmai lėmė tiek duomenų srauto mažėjimą, tiek jo didėjimą, pakanka užginčyti sumažėjimą, kad būtų paneigtas padidėjimo konstatavimas. Apeliantės taip pat ginčija, kad to paties sprendimo 377–379 punktuose Bendrojo Teismo išdėstyti motyvai buvo pateikti išsamumo sumetimais, ir teigia, kad tuose motyvuose yra reikalingų motyvavimo elementų. Galiausiai apeliantės tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 393 punktas priskiriamas būtent prie apeliaciniame skunde įvardytos

klaidos, nes jis įrodo, kad Bendrasis Teismas nustatė, jog sumažėjusį duomenų srautą į konkurentų prekių palyginimo paslaugas lėmė ne nagrinėjami veiksmai, kuriuos sudaro dviejų veikimo aspektų derinys, o tik vienas iš tų aspektų, t. y. bendrųjų rezultatų rikiavimo algoritmų naudojimas.

217 Komisija, *PriceRunner*, ELPA priežiūros institucija, BEUC, *Kelkoo*, VDZ, *Ladenzeile*, BDZV ir *Twenga* ginčija apeliančių argumentus ir teigia, kad trečiojo pagrindo pirma dalis yra nereikšminga arba bet kuriuo atveju nepagrįsta.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

218 Skundžiamo sprendimo 377–379 punktuose, kurie yra ginčijami trečiojo pagrindo pirmoje dalyje, kalbama apie Bendrojo Teismo atliktą priežastinio ryšio tarp nagrinėjamų veiksmų ir duomenų srauto iš *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių į konkurentų prekių palyginimo paslaugas mažėjimo analizę.

219 Dėl pirmojo priekaišto reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 426 konstatuojamoji dalis išdėstyta to sprendimo 7.2 dalyje dėl nagrinėjamų veiksmų ir susijusi su to sprendimo 7.2.3.2 dalyje Komisijos atlikta tų veiksmų poveikio duomenų srautui, kuris generuojamas iš *Google* bendrosios paieškos rezultatų tinklalapių į konkurentų prekių palyginimo paslaugas, analize. Toje analizėje Komisija konstatavo sumažėjusį duomenų srautą visose trylikoje EEE šalių, kuriose tie veiksmai buvo įgyvendinami.

220 Vis dėlto būtent ginčijamo sprendimo 7.3 dalyje Komisija atliko nagrinėjamų veiksmų poveikio, kurį kvalifikavo kaip galimą antikonkurencinį poveikį, galintį padaryti neigiamą įtaką konkurencijos sandarai nagrinėjamose rinkose, analizę. Skundžiamo sprendimo 451 punkte nurodyta, kad kaip galimas poveikis įvardytas pavojus, jog prekių palyginimo paslaugas teikiantys konkurentai gali nutraukti veiklą, taip pat, kad bus daromas neigiamas poveikis naujovėms ir vartotojų galimybei naudotis kokybiškiausiomis paslaugomis.

221 Dėl tos priežasties duomenų srauto iš *Google* bendrosios paieškos rezultatų tinklalapių į konkurentų prekių palyginimo paslaugas ir į pačios *Google* prekių palyginimo paslaugą pokyčių duomenys buvo ne Komisijos nustatytas realus antikonkurencinis poveikis, o objektyvūs įrodymai, kuriais buvo pagrįstas nagrinėjamų veiksmų galimo antikonkurencinio poveikio konstatavimas. Iš tiesų, kaip galima taip pat teigti remiantis skundžiamo sprendimo 445–450 ir 454 punktais, Bendrasis Teismas nusprendė, kad atlikusi kelių laikotarpių analizę ir pateikusi argumentuotus motyvus Komisija, remdamasi konkrečiais duomenų srauto iš *Google* bendrosios paieškos tinklalapių į konkurentų prekių palyginimo paslaugas ir į pačios *Google* prekių palyginimo paslaugas pokyčių duomenimis, taip pat to duomenų srauto dalimi visame konkurentų prekių palyginimo paslaugų duomenų sraute, nustatė, kad daromas galimas antikonkurencinis poveikis prekių palyginimo paslaugų rinkoms. Tačiau taip elgdamasis Bendrasis Teismas nenukrypo nuo ginčijamo sprendimo, nes tame sprendime nustatytas antikonkurencinis poveikis išlieka potencialus net ir neatsižvelgiant į konkrečius su duomenų srauto pokyčiu susijusius duomenis.

222 Taigi pirmąjį priekaištą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

223 Dėstydamos antrąjį priekaištą apeliantės siekia iš esmės įrodyti, kad Bendrasis Teismas perkėlė įrodinėjimo pareigą, nes patvirtino ginčijamą sprendimą, nepaisydamas to, kad Komisija neatliko priešingos padėties analizės, kad įrodytų priežastinį ryšį tarp nagrinėjamų veiksmų ir jų poveikio.

224 Šiuo klausimu reikia iš pradžių pažymėti, kad tas priežastinis ryšys susijęs su esminiais elementais, sudarančiais konkurencijos teisės pažeidimą, kurį įrodyti turi Komisija pagal būtent skundžiamo sprendimo 132–134 punktuose primintas įrodymų rinkimo bendrąsias taisykles. Taigi Komisija turi nustatyti, kokie įrodymai yra tinkami siekiant pakankamai teisiškai įrodyti, kad egzistuoja pažeidimą sudarančios faktinės aplinkybės. Įmonė, kuri naudojasi gynybos nuo tokio pažeidimo konstatavimo priemone, savo ruožtu turi įrodyti, kad ši gynybos priemonė pripažinta pagrįsta.

225 Skundžiamo sprendimo 382 punktas, kurio apeliantės neginčija, papildo Bendrojo Teismo argumentus šiuo klausimu, o jame išdėstyti kriterijai, kuriais reikia vadovautis nagrinėjant priežastinį ryšį. Jame teigiama, kad siekdama įrodyti realų ar galimą nagrinėjamų veiksmų poveikį Komisija gali remtis informacija, susijusia su realių pokyčių stebėjimu vienoje ar keliose rinkose, kuriose buvo vykdomi tie veiksmai. Jei tarp šių veiksmų ir pasikeitusios konkurencinės padėties šiose rinkose būtų nustatytas ryšys, papildoma informacija, apimanti, be kita ko, rinkos dalyvių, jų tiekėjų, klientų, profesinių asociacijų ar vartotojų vertinimus, galėtų įrodyti priežastinį ryšį tarp nagrinėjamų veiksmų ir pokyčių rinkoje.

226 Būtent šiais analizės kriterijais Bendrasis Teismas rėmėsi to sprendimo 383–393 punktuose, kad atliktų konkretų priežastinio ryšio tarp nagrinėjamų veiksmų ir duomenų srauto iš *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių į daugumą konkurentų prekių palyginimo paslaugų mažėjimo tyrimą, kurį užbaigęs to sprendimo 394 punkte konstatavo, kad Komisija įrodė, jog nagrinėjami veiksmai lėmė sumažėjusį bendrosios paieškos duomenų srautą į beveik visas konkurentų prekių palyginimo paslaugas.

227 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 379 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad, kalbant apie įrodinėjimo pareigos paskirstymą, įmonė gali pateikti priešingos padėties analizę, kad užginčytų Komisijos atliktą galimo ar realaus nagrinėjamų veiksmų poveikio vertinimą.

228 Tokiais veiksmais Bendrasis Teismas neperkėlė Komisijai tenkančios įrodinėjimo pareigos, kiek tai susiję su pareiga įrodyti priežastinį ryšį tarp nagrinėjamų veiksmų ir jų poveikio, ir nepaneigė priešingos padėties analizės naudos. Jis tik konstatavo, kad Komisija gali remtis visais įrodymais ir neprivalo sistemingai naudotis viena priemone, kad įrodytų tokį priežastinį ryšį.

229 Galiausiai šis požiūris atitinka šio sprendimo 165–167 punktuose nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją.

230 Dėl tos priežasties antrasis priekaištas turi būti atmestas kaip nepagrįstas, kiek jis susijęs su Bendrojo Teismo argumentais dėl įrodinėjimo pareigos paskirstymo ir priešingos padėties analizės naudos, kaip reikšmingais įrodymais atliekant tyrimą pagal SESV 102 straipsnį.

231 Kadangi šis priekaištas susijęs su skundžiamo sprendimo 377 ir 378 punktais, reikia pažymėti, jog Bendrasis Teismas juose nusprendė, kad patikimo priešingos padėties scenarijaus nustatymas siekiant išanalizuoti įtariamų antikonkurencinių veiksmų poveikį rinkai tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, gali būti savavališka ar net neįmanoma užduotis, ir jog tam, kad įrodytų SESV 102 straipsnio pažeidimą, ypač kiek tai susiję su veiksmų poveikiu konkurencijai, Komisija negali būti įpareigota sistemingai nustatyti priešingos padėties scenarijų.

232 Vis dėlto, kaip išvados 171 punkte pažymėjo generalinė advokatė, tie skundžiamo sprendimo punktai yra pertekliniai, palyginti būtent su skundžiamo sprendimo 372–376 punktais, todėl apeliančių kritika šiuo klausimu turi būti atmesta kaip nereikšminga.

233 Galiausiai dėl apeliančių pateiktos kritikos dėl skundžiamo sprendimo 393 punkto pakanka konstatuoti, kad Bendrasis Teismas jame tik konstatavo, kad yra priežastinis ryšys tarp interneto svetainės matomumo *Google* bendrosios paieškos rezultatuose, kuris priklauso nuo tų rezultatų rikiavimo algoritmų, ir duomenų srauto iš tų rezultatų į šį tinklalapį apimties. Tačiau toks konstatavimas neprieštarauja jo vertinimui dėl to, kas gali būti laikoma šiuo atveju tinkamu priešingos padėties scenarijumi.

234 Taigi trečiojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nereikšmingą.

2) Dėl trečiojo pagrindo antros ir trečios dalių

i) Šalių argumentai

235 Trečiojo pagrindo antroje dalyje apeliantės ginčija skundžiamo sprendimo 374, 376 ir 525 punktuose atliktą teisinį kvalifikavimą, kas, Bendrojo Teismo nuomone, galėtų būti laikoma teisingu priešingos padėties scenarijumi, kai piktnaudžiavimą sudaro dviejų veikimo aspektų „derinys“. Pasak apeliančių, nusprendęs, jog tokiu atveju priešingos padėties scenarijuje turi būti atsižvelgta į dviejų aptariamų veikimo aspektų poveikį, t. y. į *Google* prekių palyginimo paslaugos išskyrimo naudojat „boxes“ poveikį ir į konkuruojančių prekių palyginimo paslaugų tikslinimo ir nukėlimo į blogesnę padėtį paieškos sistemoje, kai rodomi bendri rezultatai, algoritmų naudojimo pasekmes, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

236 Dėstydamos pirmąjį priekaištą apeliantės teigia, kad dėl to, jog šie du veikimo aspektai, kaip skundžiamo sprendimo 373 punkte pripažino Bendrasis Teismas, yra savaime teisėti, priešingos padėties scenarijus, iš kurio pašalintas vienas iš tų veikimo aspektų, t. y. „boxes“ rodymas, yra tinkamas scenarijus, nes sukuria situaciją, kuriai esant nederinami abu veikimo aspektai ir dėl tos priežasties nėra įtariamo piktnaudžiavimo. Atvirkščiai, abiejų veikimo aspektų pašalinimas iš priešingos padėties scenarijaus, kuriam to sprendimo 376 punkte pritaria Bendrasis Teismas, viršytų tai, kas yra reikalinga siekiant sukurti situaciją be neva nesąžiningo derinio, ir taip būtų supainiotas teisėtų ir neteisėtų veiksmų poveikis.

237 Dėstydamos antrąjį priekaištą apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis numatė priešingos padėties scenarijų, kuris nėra „realistiškas“, „įtikinamas“ ir „tikėtinas“, kaip nustatyta Teisingumo Teismo jurisprudencijoje (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 166–169 ir 173 punktai). Iš tiesų pagal šį scenarijų ne tik būtų pašalinti „boxes“, dėl ko piktnaudžiavimas išnyktų, kaip patvirtino Komisijos atsiliepime į ieškinį Bendrajame Teisme, bet ir būtų pareikalauta pašalinti nukėlimo į blogesnę padėtį algoritmus, skirtus paieškos paslaugos kokybei pagerinti. Tačiau apeliančių pateikti tyrimai per administracinę procedūrą, t. y. vadinamoji „skirtingų skirtumų“ analizė ir vadinamasis „pašalinimo“ eksperimentas, atskleidė, kad duomenų srautas į konkurentų prekių palyginimo paslaugas labai nepasikeistų panaikinus „boxes“, o tai įrodo, kad kaltė dėl duomenų srauto sumažėjimo buvo klaidingai priskirta nagrinėjamiems veiksmams.

238 Dėstydamos trečiojo pagrindo trečią dalį apeliantės teigia, viena vertus, kad klaidingas Bendrojo Teismo požiūris į priešingos padėties scenarijų paneigė jo atliktą nagrinėjamų veiksmų poveikio vertinimą, nes tas požiūris lėmė, kad poveikis, kuris turėjo būti priskirtas teisėtiems veiksmams, buvo priskirtas įtariamam piktnaudžiavimui. Kita vertus, jos teigia, kad tas požiūris taip pat paneigė Bendrojo Teismo atliktą *Google* nurodyto objektyvaus pagrindimo, kad jos teikiamos paieškos paslaugos nebūtų galima tobulinti, jei konkurentų prekių palyginimo paslaugų rezultatai

būtų įtraukti į „boxes“, vertinimą. Skundžiamo sprendimo 572 punkte atmetęs šį paaiškinimą dėl to, kad patobulinimai nėra svarbesni už nagrinėjamų veiksmų antikonkurencinį poveikį, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

239 Komisija, *PriceRunner*, ELPA priežiūros institucija, BEUC, *Foundem*, *Kelkoo*, VDZ, *Ladenzeile*, BDZV ir *Twenga* ginčija apeliančių argumentus kaip nereikšmingus arba bet kuriuo atveju kaip nepagrįstus.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

240 Trečiojo pagrindo antroje dalyje ginčijamuose skundžiamo sprendimo 374, 376 ir 525 punktuose kalbama apie Bendrojo Teismo pateiktą priešingos padėties analizės turinio, gebančio atskleisti veiksmų, sudarytų derinant du veikimo aspektus, kurie abu savaime yra teisėti, vertinimą.

241 Skundžiamo sprendimo 370–373 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad nė vienas iš atskirai paimtų nagrinėjamų veiksmų Komisijos akyse nekėlė prieštaravimų dėl konkurencijos, tačiau šiai kilo klausimų dėl veiksmų, kuriais, viena vertus, buvo išskiriama *Google* prekių palyginimo paslauga ir, kita vertus, nuvertinamos konkurentų prekių palyginimo paslaugos *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapiuose, derinio. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad šio veiksmų derinio poveikio analizė negali būti atliekama atskiriant vieno veiksmo poveikį nuo kito veiksmo poveikio.

242 Remdamasis būtent šiais konstatavimais skundžiamo sprendimo 374 ir 376 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad nagrinėjamų veiksmų poveikio konkurentų prekių palyginimo paslaugoms analizėje negali būti atsižvelgta tik į poveikį, kurį joms galėjo daryti *Google* prekių palyginimo paslaugos rezultatų rodymas *Product Universals* ir *Shopping Units*; toje analizėje taip pat turėjo būti atsižvelgta į bendrųjų rezultatų tikslinimo algoritmų poveikį, todėl vienintelis priešingos padėties scenarijus, kurį *Google* galėjo pagrįstai pateikti, buvo toks, kad nebuvo įgyvendinta nė viena šių veiksmų dedamoji, antraip šių veiksmų bendras poveikis būtų suprantamas tik iš dalies. Šį konstatavimą, kuris iš esmės pakartotas to sprendimo 525 punkte, apeliantės taip pat užginčijo trečiojo pagrindo antroje dalyje.

243 Vis dėlto šiuose Bendrojo Teismo argumentuose nėra jokios teisės klaidos.

244 Iš tiesų, kaip išvados 179 ir 180 punktuose pažymėjo generalinė advokatė, tik veikdami kaip vienas derinys abu nagrinėjami veikimo aspektai darė tokią įtaką vartotojų veiksmams, kad duomenų srautas iš *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių buvo nukreiptas, kaip konstatavo Komisija, pačios *Google* prekių palyginimo paslaugos naudai ir konkurentų prekių palyginimo paslaugos nenaudai. Taigi šis duomenų srauto nukreipimas buvo grindžiamas tiek palankesniu *Google* prekių palyginimo paieškos rezultatų išdėstymu ir pateikimu „boxes“, tiek lygiagrečiu tikslinimo algoritmais valdomu konkurentų prekių palyginimo paieškos rezultatų nukėlimu į prastesnę padėtį paieškos sistemoje ir mažiau patraukliu jų pateikimu, nes dėl to sumažėjo pastariesiems skiriamas vartotojų dėmesys.

245 Taigi, kadangi padidėjusį duomenų srautą *Google* prekių palyginimo paieškos rezultatų naudai ir sumažėjusį duomenų srautą iš jos bendrųjų rezultatų tinklalapio į konkurentų prekių palyginimo paslaugas, kuriais grindžiamas nagrinėjamų veiksmų galimas antikonkurencinis poveikis, lėmė dviejų nagrinėjamų veikimo aspektų derinio taikymas, tinkamas priešingos padėties scenarijus taip pat turėjo sudaryti sąlygas išnagrinėti tikėtinus rinkos pokyčius be šių dviejų veikimo aspektų, o ne tik nesant vieno iš jų.

246 Šiomis aplinkybėmis apeliančių argumentas, jog skundžiamo sprendimo 373 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad, atskirai paėmus, nė vienas iš šių veikimo aspektų nekėlė prieštaravimų dėl konkurencijos, negali paneigti Bendrojo Teismo argumentų, išdėstytų skundžiamo sprendimo 374, 376 ir 525 punktuose, kurie ginčijami trečiojo pagrindo antroje dalyje.

247 Dėl tos priežasties Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 374–376 ir 525 punktuose nusprendė, kad nagrinėjamų veiksmų poveikio analizėje turėjo būti atsižvelgta tiek į bendrųjų rezultatų tikslinimo algoritmų, tiek į *Google* prekių palyginimo paslaugos išskyrimo naudojantis *Product Universals* ir *Shopping Units* poveikį, ir kad *Google* pateiktų tyrimų, kuriuose kalbama tik apie to išskyrimo poveikį duomenų srautui, savaime nepakako siekiant įvertinti nagrinėjamų veiksmų poveikį konkurentų prekių palyginimo paslaugoms.

248 Taigi trečiojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

249 Trečiojo pagrindo trečia dalis grindžiama prielaida, kad Bendrojo Teismo požiūris į tai, koks turėtų būti teisingas priešingos padėties scenarijaus turinys, kai piktnaudžiavimą sudaro dviejų veikimo aspektų derinys, yra klaidingas. Tačiau, kaip galima teigti išnagrinėjus trečiojo pagrindo antrą dalį, Bendrojo Teismo argumentuose šiuo klausimu nėra jokios teisės klaidos.

250 Dėl šios priežasties apeliančių pateikta kritika šiai daliai pagrįsti turi būti atmesta kaip nereikšminga.

251 Taigi reikia atmesti visą trečiąjį pagrindą.

4. Dėl ketvirtojo pagrindo

a) Šalių argumentai

252 Dėstydamos ketvirtąjį pagrindą apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 538–541 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Komisija neprivalėjo išnagrinėti, ar nagrinėjamais veiksmais buvo įmanoma iš rinkos išstumti tokius pat produktyvius konkurentus. Pasak apeliančių, nors ginčijamame sprendime siekta įrodyti, kad tais veiksmais buvo įmanoma apriboti konkurenciją, ir jame buvo remtasi konkurentų prekių palyginimo paslaugoms kylančiais sunkumais pritraukti duomenų srautą iš kitų šaltinių nei *Google*, tame sprendime vis dėlto nebuvo išnagrinėta, gal tie sunkumai buvo veikiau nulemti šių prekių palyginimo paslaugų santykinio veiksmingumo ar net vartotojų pageidavimo naudotis kitomis prekių palyginimo paslaugų svetainėmis, kaip antai prekybos platformomis.

253 Grįsdamos šį pagrindą apeliantės teigia, pirma, kad skundžiamo sprendimo 538 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad tokio pat produktyvaus konkurento kriterijaus taikymas yra nepagrįstas bylose, nesusijusiose su kainų nustatymu. Taip Bendrasis Teismas supainiojo formalų tokio pat produktyvaus konkurento kainos ir sąnaudų kriterijų, kurį ne visada reikia taikyti, su iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, būtent iš 2012 m. kovo 27 d. Sprendimo *Post Danmark* (C-209/10, EU:C:2012:172) 21 punkto ir 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija* (C-413/14 P, EU:C:2017:632) 133 ir 134 punktų, kylančiu bendruoju principu, kad SESV 102 straipsnio tikslas nėra apsaugoti mažiau produktyvias įmones. Tačiau šio principo taikymas nepriklauso nuo to, ar įtariamas piktnaudžiavimas susijęs, ar nesusijęs su kainomis, nes

visada reikia išnagrinėti, ar nagrinėjamais veiksmais įmanoma išstumti iš rinkos tokius pat produktyvius konkurentus, juo labiau kai tie veiksmai skatina prekių naujoves ir lemia pasiūlos vartotojams pagerėjusį pasirinkimą ir kokybę.

254 Antra, apeliantės kritikuoja skundžiamo sprendimo 539 punktą ir priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis nusprendė, jog nereikia nagrinėti, ar realūs *Google* konkurentai buvo tokie pat veiksmingi kaip ji, nes pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytoje jurisprudencijoje Teisingumo Teismas kalbėjo apie hipotetinį konkurentą. Vis dėlto, pasak apeliančių, Komisija nebandė įvertinti hipotetinių ar realių konkurentų prekių palyginimo paslaugų produktyvumo ir tik nurodė nagrinėjamų veiksmų poveikį realiems konkurentams, neišnagrinėjusi jų produktyvumo. Bendrojo Teismo argumentavimo spragos juo labiau akivaizdžios aiškinant skundžiamo sprendimo 391 punkte nurodytą motyvą, kad geresnė prekybos platformų kokybė būtų tų prekių palyginimo paslaugų nuosmukio „galimas paaiškinimas“.

255 Trečia, apeliantės kritikuoja skundžiamo sprendimo 540 ir 541 punktus ir juose išdėstytus Bendrojo Teismo konstatavimus, kad, viena vertus, konkurentų prekių palyginimo paslaugų produktyvumo vertinimas būtų objektyvus tik tuo atveju, jei „konkurencijos sąlygų neiškraipytų antikonkurencinis elgesys“, ir kita vertus, Komisija galėjo tik įrodyti galimą išstūmimo iš rinkos poveikį, neatsižvelgdama į tai, ar *Google* yra produktyvesnė už konkurentų prekių palyginimo paslaugas.

256 Šiuo klausimu apeliantės teigia, kad, nors yra įmanoma, jog nagrinėjamų veiksmų iškraipymo poveikis būtų toks, kad jų įtakos realiems tokiems pat produktyviems konkurentams nebūtų galima įvertinti, tokios galimybės preziumuoti negalima. Tačiau Komisija tokios galimybės nenumatė, o Bendrasis Teismas ginčijamo sprendimo vertinimą pakeitė savais motyvais. Be to, apeliantės tvirtina, kad net ir tokiu atveju Komisija negalėtų būti atleista nuo pareigos įrodyti tikėtiną nagrinėjamų veiksmų įtaką tiems konkurentams. Tokiu atveju, nors analizė išliktų tikrai hipotetinio lygmens, ji turėtų būti grindžiama realiais įrodymais.

257 Dublike apeliantės priduria, kad 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Servizio Elettrico Nazionale ir kt.* (C-377/20, EU:C:2022:379) 45 ir 73 punktai patvirtina jų teiginį dėl Komisijai tenkančios pareigos remiantis SESV 102 straipsniu įvertinti gebėjimą nagrinėjamais veiksmais išstumti iš rinkos tokius pat produktyvius klientus.

258 Apeliantės taip pat teigia, kad nagrinėjamu atveju Komisija privalėjo taikyti tokį pat filtrą, kokį taiko kainomis grindžiamam piktnaudžiavimui, nes, kaip ir maža kaina, kuri negali būti laikoma savaime iškreipiančia konkurencijos procesą, taip ir dviejų teisėtų veiksmų derinys negali pakenkti tam procesui visų pirma dėl to, kad kiekvienas iš tų veiksmų pagerina vartotojams siūlomų paslaugų kokybę, ir dėl to, kad *Google* nevykdė antikonkurencinės strategijos. Taigi, kaip ir kainų sumažinimas, taip ir kokybės bei inovacijų patobulinimas, yra suderinami su teisingai veikiančiu konkurencijos procesu.

259 Komisija, *PriceRunner*, ELPA priežiūros institucija, BEUC, *Foundem*, *Kelkoo*, VDZ, *Ladenzeile*, BDZV ir *Twenga* ginčija apeliančių argumentus ir teigia, kad ketvirtasis pagrindas yra nepriimtinas arba nepagrįstas.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

260 Dėstydamos ketvirtąjį pagrindą apeliantės ginčija skundžiamo sprendimo 538–541 punktus ir iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog Komisija neprivalo analizuoti realių ar hipotetinių *Google* konkurentų produktyvumo, kai vertina gebėjimą nagrinėjamais veiksmais išstumti konkurentus iš nagrinėjamų rinkų.

261 Šiuo klausimu reikia iš pradžių pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 538–541 punktai priskiriami prie nagrinėjamų veiksmų antikonkurencinio poveikio analizės, kurią užbaigęs to sprendimo 543 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija įrodė galimo poveikio nacionalinėms prekių palyginimo paslaugų rinkoms egzistavimą.

262 Ketvirtajam pagrindui pagrįsti apeliančių pateiktais argumentais konkrečiai siekiama įrodyti, kad skundžiamo sprendimo motyvuose dėl Komisijos pareigos atlikti konkurentų prekių palyginimo paslaugų produktyvumo tyrimą nebuvimo yra teisės klaida. Iš tiesų, viena vertus, Komisija privalėjo išnagrinėti tų prekių palyginimo paslaugų, realių ar hipotetinių, produktyvumą, nes ta pareiga įkūnija bendrąjį principą, kad SESV 102 straipsnio tikslas nėra apsaugoti mažiau produktyvias įmones. Kita vertus, tokio pat produktyvaus konkurento kriterijus, būdingas tiems atvejams, kai piktnaudžiaujama kainų nustatymu, taip pat turėjo būti taikomas šioje byloje, nes nagrinėjamus veiksmus sudarė teisėtų veikimo aspektų derinys, o tie veiksmai lėmė naujovių tobulinimą.

263 Dėl klausimo, ar SESV 102 straipsnyje Komisijai nustatyta sisteminė pareiga išnagrinėti realių, ar galimų dominuojančią padėtį užimančios įmonės konkurentų produktyvumą, šio sprendimo 163–167 punktuose nurodytoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatyta, kad iš tikrųjų to straipsnio tikslas nėra užtikrinti, kad už dominuojančią padėtį užimančią įmonę mažiau produktyvūs konkurentai išliktų rinkoje.

264 Taigi ja remiantis negalima teigti, kad prieš konstatuojant pažeidimą pagal šią nuostatą būtina įrodyti, jog nagrinėjamais veiksmais įmanoma iš rinkos išstumti tokį pat produktyvų konkurentą.

265 Gebėjimo nagrinėjamais veiksmais iš rinkos išstumti tokį pat produktyvų konkurentą vertinimas, kuriuo *Google* remiasi kaip principu, pagrindžiančiu SESV 102 straipsnio taikymą, pasirodo, ypač reikšmingas dėl to, kad per administracinę procedūrą dominuojančią padėtį užimanti įmonė pateikdama įrodymų teigė, kad jos veiksmais nebuvo įmanoma apriboti konkurencijos ir, konkrečiai kalbant, sukelti išstūmimo iš rinkos poveikį, dėl kurio priekaištaujama. Tokiu atveju Komisija ne tik privalo išanalizuoti įmonės dominuojančios padėties stiprumą atitinkamoje rinkoje, bet ir turi įvertinti, ar galėjo egzistuoti strategija, pagal kurią siekta išstumti iš rinkos bent jau tokius pačius produktyvius konkurentus (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 138 ir 139 punktus).

266 Beje, kadangi Komisija privalo įrodyti SESV 102 straipsnio pažeidimą, remdamasi įvairiais kriterijais ji turi nustatyti, kad piktnaudžiaujama dominuojančia padėtimi, ir taikyti, be kita ko, tokio pat produktyvaus konkurento kriterijų, jeigu jis yra reikalingas, o jos sprendimo dėl tokio kriterijaus taikymo reikalingumo kontrolę, jei reikia, atlieka Sąjungos teismas.

267 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad, kaip galima teigti remiantis skundžiamo sprendimo 54–63 punktais, Komisijos nustatytą piktnaudžiavimą sudarė palankesnis išdėstymas ir pateikimas, kuriuos *Google* savo bendrosios paieškos sistemos tinklalapiuose taikė savo prekių palyginimo paslaugai, palyginti su konkurentų prekių palyginimo paslaugomis. Taigi Komisija

konstatavo, kad tirk, kiek prekių palyginimo paslaugos gebėjimas konkuruoti priklauso nuo duomenų srauto, tokie diskriminuojantys *Google* veiksmai turėjo didelį poveikį konkurencijai dėl to, kad tais veiksmais ši įmonė galėjo savo prekių palyginimo paslaugos naudai nukreipti didelę dalį duomenų srauto, iki tol egzistavusio tarp *Google* bendrųjų rezultatų tinklalapių ir jos konkurentams priklausančių prekių palyginimo paslaugų, pastariesiems neturint galimybės tos duomenų srauto dalies kompensuoti kitais duomenų srauto šaltiniais, nes investicijų į alternatyvius šaltinius padidinimas nebūtų buvęs „ekonomiškai naudingas“ sprendimas.

268 Taigi skundžiamo sprendimo 540 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai nurodė, kad Komisijai buvo neįmanoma gauti objektyvių ir patikimų rezultatų, susijusių su *Google* konkurentų produktyvumu, atsižvelgiant į nagrinėjamos rinkos specifines sąlygas, o šio konstatavimo apeliantės, kurios apsiribojo tik principiniais teiginiais, nepaneigė.

269 Tuo remiantis darytina išvada, jog Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, nusprendė, viena vertus, kad toks kriterijus nėra privalomas įgyvendinant SESV 102 straipsnį, ir, kita vertus, kad šios bylos aplinkybėmis tas kriterijus nebuvo reikšmingas.

270 Tuo remiantis darytina išvada, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas, nesant reikalo priimti sprendimo dėl BEUC nurodyto nepriimtinumo pagrindo.

271 Kadangi nė vienam šio apeliacinio skundo pagrindui nebuvo pritarta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

VI. Dėl bylinėjimosi išlaidų

272 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

273 Remiantis Procedūros reglamento 140 straipsnio 2 dalimi, kuri pagal to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalį taikoma apeliaciniam procesui, EEE susitarimo šalys narės, išskyrus valstybes nares, taip pat ELPA priežiūros institucija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su įstojimu į bylą.

274 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 3 dalį, kuri, remiantis to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalimi, taikoma apeliaciniam procesui, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

275 Pagal to paties procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį, jeigu apeliacinį skundą pateikia ne pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis, iš tos šalies gali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos tik tuo atveju, jeigu ji dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje. Jeigu tokia šalis dalyvauja procese, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

276 Kadangi nagrinėjamu atveju Komisija reikalavo priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas, o šios bylą pralaimėjo, jos turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, išskyrus šios patirtas išlaidas dėl CCIA įstojimo į bylą, kurias padengti turės pastaroji.

277 *PriceRunner*, CCIA, ELPA priežiūros institucija, BEUC, *Foundem*, *Kelkoo*, VDZ, *Ladenzeile*, BDZV ir *Twenga* kiekviena padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. ***Google LLC* ir *Alphabet Inc.* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, išskyrus šios patirtas išlaidas dėl *Computer & Communications Industry Association* prašymo įstoti į bylą**.

3. ***Computer & Communications Industry Association* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir išlaidas, kurias Komisija patyrė dėl jos įstojimo į bylą.**

4. ***PriceRunner International AB*, ELPA priežiūros institucija, *Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC)*, *Infederation Ltd*, *Kelkoo SAS*, *Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV*, *Ladenzeile GmbH*, *BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV* ir *Twenga SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.